ROZSUDOK SÚDU PRVÉHO STUPŇA (druhá rozšírená komora)

z 12. septembra 2007 *

Vo veci T-25/04,

González y Díez, SA, so sídlom vo Villabone-Llanere, Astúria (Španielsko), v zastúpení: J. Díez-Hochleitner a A. Martínez Sánchez, advokáti,

žalobca,

proti

Komisii Európskych spoločenstiev, v zastúpení: pôvodne J. Buendía Sierra, splnomocnený zástupca, neskôr C. Urraca Caviedes, splnomocnený zástupca, za právnej pomoci J. Buendía Sierra, advokát,

žalovanej,

ktorej predmetom je návrh na zrušenie článkov 1, 3 a 4 rozhodnutia Komisie 2004/340/ES z 5. novembra 2003, týkajúceho sa pomoci na pokrytie výnimočných nákladov v prospech podniku Gonzáles y Díez, SA (pomoc na rok 2001 a zneužitie pomoci na roky 1998 a 2000), a zmeny a doplnenia rozhodnutia 2002/827/ESUO [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. EÚ L 119, 2004, s. 26),

* Jazyk konania: španielčina.

SÚD PRVÉHO STUPŇA
EURÓPSKYCH SPOLOČENSTIEV (druhá rozšírená komora),

v zložení: predseda komory J. Pirrung, sudcovia A. W. H. Meij, N. J. Forwood, I. Pelikánová a S. Papasavvas,

tajomník: K. Andová, referentka,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 31. januára 2007,

vyhlásil tento

Rozsudok

Právny rámec

1 Článok 5 ods. 1 rozhodnutia Komisie č. 3632/93/ESUO z 28. decembra 1993 o režime Spoločenstva týkajúceho sa zásahov členských štátov v prospech uhoľného priemyslu [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. ES L 329, s. 12) znie takto:

„Pomoc na pokrytie výnimočných nákladov

1. Štátna pomoc poskytnutá podnikom, aby sa im umožnilo pokryť náklady vznikajúce alebo vyplývajúce z modernizácie, racionalizácie a reštrukturalizácie uhoľného

priemyslu, ktoré nesúvisia s bežnou výrobou (zdedené záväzky), sa môže považovať za zlučiteľnú so spoločným trhom za predpokladu, že jej suma nepresiahne tieto náklady. Touto pomocou je možné pokryť nasledovné:

— náklady, ktoré vynaložili len podniky, ktoré vykonávajú alebo vykonávali reštrukturalizáciu,

— náklady vynaložené niekoľkými podnikmi.

Kategórie nákladov vyplývajúce z modernizácie, racionalizácie a reštrukturalizácie uhoľného priemyslu sú definované v prílohe tohto rozhodnutia.“ [*neoficiálny preklad*]

2 Príloha rozhodnutia č. 3632/93, nazvaná „Definícia nákladov uvedených v článku 5 ods. 1“ [*neoficiálny preklad*], stanovuje okrem iného:

„1. Vynaložené náklady, ktoré majú len podniky, ktoré vykonávajú alebo vykonávali reštrukturalizáciu a racionalizáciu

Teda výlučne:

…

c) výplaty dôchodkov a dávok mimo zákonného systému pracovníkom, ktorí stratia zamestnanie ako výsledok reštrukturalizácie a racionalizácie, a pracovníkom oprávneným na takéto platby pred reštrukturalizáciou,

…

e) zostatkové náklady vyplývajúce zo správnych, právnych a daňových ustanovení;

f) práca týkajúca sa dodatočnej bezpečnosti pod zemou vyplývajúca z reštrukturalizácie;

g) náhrada škody v bani za predpokladu, že k nej došlo v žalobných zónach, ktoré boli predtým v prevádzke;

h) zostatkové náklady vyplývajúce z príspevkov organizáciám zodpovedným za dodávku vody a za odstránenie odpadovej vody;

i) ostatné zostatkové náklady vyplývajúce z dodávok vody a odstraňovania odpadovej vody;

…

k) výnimočný vnútorný odpis za predpokladu, že vyplýva z reštrukturalizácie priemyslu (bez zohľadnenia precenenia, ktoré nastalo od 1. januára 1986 a ktoré prekračuje mieru inflácie);

l) náklady spojené s udržaním prístupnosti k zásobám uhlia po zastavení ťažby.

…“ [*neoficiálny preklad*]

3 Z článku 12 rozhodnutia č. 3632/93 vyplýva, že toto rozhodnutie nadobudlo platnosť 1. januára 1994 a jeho platnosť sa skončila 23. júla 2002.

4 Článok 7 nariadenia Rady (ES) č. 1407/2002 z 23. júla 2002 o štátnej pomoci pre uhoľný priemysel (Ú. v. ES L 205, s. 1; Mim. vyd. 08/002, s. 170) znie takto:

„Pomoc na pokrytie výnimočných nákladov

1. Štátna pomoc poskytnutá subjektom, ktoré vykonávajú alebo vykonávali činnosť v súvislosti s výrobou uhlia, aby sa im umožnilo pokryť náklady vznikajúce alebo ktoré vznikli z racionalizácie a reštrukturalizácie uhoľného priemyslu, ktoré nesúvisia s bežnou výrobou (‚zdedené záväzky‘), sa môže považovať za kompatibilnú so

spoločným trhom za predpokladu, že zaplatená suma nepresiahne tieto náklady. Táto pomoc sa môže použiť na pokrytie:

a) nákladov, ktoré vynaložili len subjekty, ktoré vykonávajú alebo vykonávali reštrukturalizáciu, t. j. náklady súvisiace s obnovou životného prostredia bývalých uhoľných banských nálezísk;

b) náklady vynaložené niekoľkými subjektmi.

2. Kategórie nákladov vyplývajúce z racionalizácie a reštrukturalizácie uhoľného priemyslu sú definované v prílohe.“

5 Príloha nariadenia č. 1407/2002, nazvaná „Definícia nákladov uvedených v článku 7“, stanovuje okrem iného:

„1. Vynaložené náklady a uhradené náklady, ktoré majú len subjekty, ktoré vykonávajú alebo vykonávali reštrukturalizáciu a racionalizáciu

Výhradne:

…

c) výplaty dôchodkov a dávok mimo zákonného systému pracovníkom, ktorí stratia zamestnanie ako výsledok reštrukturalizácie a racionalizácie a pracovníkom oprávneným na takéto platby pred reštrukturalizáciou;

…

f) zostatkové náklady vyplývajúce zo správnych, právnych a daňových ustanovení;

g) práca týkajúca sa dodatočnej bezpečnosti pod zemou vyplývajúca z uzavretia výrobnej jednotky;

h) náhrada škody v bani za predpokladu, že ju spôsobili výrobné jednotky, ktoré sú predmetom uzavretia kvôli reštrukturalizácii;

i) náklady súvisiace s obnovou bývalých uhoľných banských nálezísk, obzvlášť:

— zostatkové náklady vyplývajúce z príspevkov organizáciám zodpovedným za dodávku vody a za odstránenie odpadovej vody,

— ostatné zostatkové náklady vyplývajúce z dodávok vody a odstraňovania odpadovej vody;

…

k) výnimočný skutočný [vnútorný — *neoficiálny preklad*] odpis za predpokladu, že vyplýva z uzavretia výrobných jednotiek (bez uváženia precenenia, ktoré nastalo od 1. januára 1994 a ktoré prekračuje mieru inflácie).

…“

6 Článok 14 ods. 1 druhý pododsek nariadenia č. 1407/2002 stanovuje, že toto nariadenie sa bude uplatňovať od 24. júla 2002.

7 Oznámenie Komisie 2002/C 152/03 o niektorých aspektoch týkajúcich sa posudzovania záležitostí hospodárskej súťaže vyplývajúcich zo skončenia platnosti Zmluvy ESUO [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. ES C 152, 2002, s. 5) stanovuje dôsledky, ktoré Komisia plánuje vyvodiť z toho, že sa skončí platnosť Zmluvy ESUO, najmä pokiaľ ide o posudzovanie záležitostí týkajúcich sa štátnej pomoci v prospech uhoľného priemyslu.

Okolnosti predchádzajúce sporu

8 Žalobca je banským podnikom, ktorého prevádzky sa nachádzajú v Astúrii. Patrí k nemu povrchová baňa v oblasti nazývanej „Buseiro“ a dve podzemné bane v oblasti nazývanej „Sorriba“, pričom jedna sa nachádza v podoblasti nazývanej „La Prohida“ a druhá v podoblasti nazývanej „Tres Hermanos“.

9 Komisia rozhodnutiami 98/637/ESUO z 3. júna 1998 (Ú. v. ES L 303, s. 57) a 2001/162/ESUO z 13. decembra 2000 (Ú. v. ES L 58, 2001, s. 24), týkajúcimi sa poskytnutia pomoci Španielskom v prospech uhoľného priemyslu v rokoch 1998 a 2000, okrem iného povolila Španielskemu kráľovstvu poskytnúť pomoc na pokrytie výnimočných nákladov na základe článku 5 rozhodnutia č. 3632/93, ktorá bola určená na pokrytie technických nákladov uzatvorenia ťažobných stredísk vyplývajúcich z opatrení modernizácie, racionalizácie, reštrukturalizácie a obmedzenia činnosti španielskeho uhoľného priemyslu.

10 V rokoch 1998 a 2000 španielske orgány vyplatili žalobcovi sumy 651 908 560 španielskych pesiet (ESP) (čiže 3 918 049,35 eura) a 463 592 384 ESP (čiže 2 786 246,34 eura) určené na pokrytie technických nákladov obmedzenia kapacity ročnej výroby o 48 000 t v roku 1998 a 38 000 t v roku 2000. Tieto obmedzenia kapacity výroby sa mali vykonať v roku 1998 v plnom rozsahu v povrchovej bani Buseiro a v roku 2000 v podzemnej bani Sorriba (podoblasť La Prohida) v rozsahu 26 000 t, ako aj v povrchovej bani Buseiro v rozsahu 12 000 t.

11 Dňa 23. júla 1998 spoločnosť Mina la Camocha nadobudla celý obchodný podiel v žalobcovi. Po informáciách, ktoré sa objavili v tlači v júni 1999 a vyvolali dojem, že pomoc poskytnutá žalobcovi v roku 1998 prekročila náklady predpokladaného obmedzenia kapacity, keďže bola zaúčtovaná ako príjmy z ťažby a bola vyplatená materskej spoločnosti, sa Komisia rozhodla preskúmať poskytnutie pomoci na pokrytie výnimočných nákladov v prospech žalobcu a listom z 25. októbra 1999 požiadala Španielske kráľovstvo, aby jej poskytlo v tejto súvislosti informácie. V neskorších listoch Komisia rozšírila svoju žiadosť o informácie na pomoc týkajúcu sa rokov 2000 a 2001. V priebehu výmeny korešpondencie, ktorá trvala až do apríla 2002, španielske orgány odovzdali požadované informácie.

12 Listom z 21. novembra 2000, doplneným listami z 19. a 21. marca 2001, Španielske kráľovstvo oznámilo Komisii pomoc pre uhoľný priemysel, ktorej poskytnutie predpokladalo v priebehu roka 2001. Táto pomoc zahŕňala najmä sumu 393 971 600 ESP (2 367 817 eur) na pokrytie nákladov žalobcu týkajúcich sa obmedzenia kapacity ročnej výroby o 34 000 t, k čomu malo dôjsť v roku 2001 v podoblasti La Prohida.

13 Komisia rozhodnutím 2002/241/ESUO z 11. decembra 2001, týkajúcim sa poskytnutia pomoci Španielskom v prospech uhoľného priemyslu na rok 2001 [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. ES L 82, 2002, s. 11), povolila Španielskemu kráľovstvu poskytnutie pomoci určenej na pokrytie technických nákladov uzatvorenia ťažobných stredísk vyplývajúcich z opatrení modernizácie, racionalizácie, reštrukturalizácie a obmedzenia činnosti španielskeho uhoľného priemyslu, s výnimkou, najmä, pomoci určenej žalobcovi, v súvislosti s ktorou Komisia vyhlásila, že rozhodne neskôr. Pokiaľ ide o poslednú uvedenú pomoc, Komisia chcela najprv analyzovať informácie týkajúce sa pomoci poskytnutej žalobcovi na roky 1998 a 2000, ktoré jej mali oznámiť španielske orgány.

14 Listom z 13. mája 2002 Španielske kráľovstvo informovalo Komisiu, že očakávajúc rozhodnutie Komisie v tejto súvislosti, vyplatilo žalobcovi sumu 383 322 896 ESP (2 303 817 eur) na rok 2001, čo bolo menej ako oznámená suma.

15 Rozhodnutím 2002/827/ESUO z 2. júla 2002, týkajúcim sa poskytnutia pomoci Španielskom v prospech podniku González y Díez, SA na roky 1998, 2000 a 2001 [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. ES L 296, s. 80), Komisia vyhlásila pomoci poskytnuté žalobcovi na pokrytie výnimočných nákladov reštrukturalizácie na roky 1998, 2000 a 2001, a to vo výške 5 113 245,96 eura (850 772 542 ESP), za nezlučiteľné so

spoločným trhom. Táto suma zodpovedala na jednej strane sume pomoci poskytnutej na roky 1998 a 2000, a to vo výške 2 745 428,96 eura (456 800 943 ESP), a na druhej strane pomoci vo výške 2 367 817 eura (393 971 600 ESP), ktorá bola oznámená Komisii Španielskym kráľovstvom na rok 2001.

16 Žalobca 17. septembra 2002 podal žalobu o neplatnosť proti článkom 1, 2 a 5 rozhodnutia 2002/827. Táto žaloba bola zapísaná v kancelárii Súdu prvého stupňa pod číslom T-291/02.

17 Vzhľadom na tvrdenia predložené v rámci tejto žaloby Komisia vyjadrila pochybnosti o niektorých aspektoch konania, ktoré viedlo k prijatiu rozhodnutia 2002/827. Komisia sa teda rozhodla opätovne začať konanie vo veci formálneho zisťovania s cieľom zrušenia článkov 1, 2 a 5 rozhodnutia 2002/827 a nahradenia posledného uvedeného rozhodnutia novým rozhodnutím. Listom z 19. februára 2003 Komisia oznámila Španielskemu kráľovstvu svoje rozhodnutie o začatí konania uvedeného v článku 88 ods. 2 ES. Výzva na predloženie pripomienok podľa tohto ustanovenia bola uverejnená v *Úradnom vestníku Európskej únie* z 10. apríla 2003 (Ú. v. ES C 87, s. 17).

18 Komisia 5. novembra 2003 prijala rozhodnutie 2004/340/ES, týkajúce sa pomoci na pokrytie výnimočných nákladov v prospech podniku Gonzáles y Díez, SA (pomoc na rok 2001 a zneužitie pomoci na roky 1998 a 2000), a zmeny a doplnenia rozhodnutia 2002/827 [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. EÚ L 119, 2004, s. 26) (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“). Napadnuté rozhodnutie bolo oznámené Španielskemu kráľovstvu 6. novembra 2003 pod číslom C (2003) 3910 a bolo uverejnené v *Úradnom vestníku Európskej únie* z 23. apríla 2004.

19 Článok 1 napadnutého rozhodnutia stanovuje, že pomoc poskytnutá Španielskym kráľovstvom žalobcovi vo výške 3 131 726,47 eura na základe článku 5 rozhodnutia č. 3632/93 na pokrytie výnimočných nákladov reštrukturalizácie na roky 1998 a 2000

predstavuje zneužitie rozhodnutí 98/637 a 2001/162 a je nezlučiteľná so spoločným trhom.

20 Článok 2 napadnutého rozhodnutia vyhlasuje za zlučiteľnú s článkom 7 nariadenia č. 1407/2002 pomoc poskytnutú žalobcovi vo výške 2 249 759,37 eura (374 328 463 ESP) na rok 2001 na pokrytie výnimočných nákladov uzatvorenia vynaložených počas obdobia 1998 — 2001.

21 Článok 3 písm. a) napadnutého rozhodnutia stanovuje, že pomoc vo výške 602 146,29 eura (100 188 713 ESP), poskytnutá na rok 2001 na investície do banských infraštruktúr na účely ťažby v podoblasti Tres Hermanos, je nezlučiteľná s článkom 7 nariadenia č. 1407/2002. Článok 3 písm. b) napadnutého rozhodnutia dodáva, že s tým istým ustanovením je takisto nezlučiteľná pomoc vo výške 601 012,10 eura (100 000 000 ESP), poskytnutá na rok 2001 na vytvorenie rezervy určenej na pokrytie budúcich nákladov spojených s uzatvorením podoblasti La Prohida a s čiastočným uzatvorením oblasti Buseiro, ku ktorým došlo v priebehu obdobia 1998 — 2001.

22 Článok 4 ods. 1 písm. a) napadnutého rozhodnutia nariaďuje Španielskemu kráľovstvu, aby vymáhalo od žalobcu pomoc poskytnutú na roky 1998 a 2000, uvedenú v článku 1 toho istého rozhodnutia. Článok 4 ods. 1 písm. b) napadnutého rozhodnutia nariaďuje vymáhanie od žalobcu sumy 54 057,63 eura (8 994 433 ESP), nezákonne vyplatenej pred povolením Komisie na rok 2001, ktorá predstavuje nepovolený nadbytok oproti pomoci povolenej podľa článku 2 napadnutého rozhodnutia, ako aj prípadne akejkoľvek inej sumy vyplatenej nezákonne za tých istých okolností.

23 Článok 6 napadnutého rozhodnutia stanovuje, že články 1, 2 a 5 rozhodnutia 2002/827 sa zrušujú.

24 Na základe návrhu na zastavenie konania podaného Komisiou Súd prvého stupňa skončil konanie vo veci T-291/02 uznesením z 2. septembra 2004, González y Díez/Komisia (neuverejnené v Zbierke).

Konanie

25 Žalobca návrhom podaným do kancelárie Súdu prvého stupňa 22. januára 2004 podal túto žalobu, na základe ktorej sa začalo toto konanie.

26 Na základe správy sudcu spravodajcu Súd prvého stupňa (druhá rozšírená komora) rozhodol o otvorení ústnej časti konania a v rámci opatrení na zabezpečenie priebehu konania upravených v článku 64 Rokovacieho poriadku Súdu prvého stupňa písomne položil účastníkom konania otázky, na ktoré odpovedali v stanovenej lehote.

27 Prednesy účastníkov konania a ich odpovede na otázky, ktoré im Súd prvého stupňa položil, boli vypočuté na pojednávaní 31. januára 2007.

28 Na pojednávaní žalobca predložil dokument obsahujúci schematickú prezentáciu oblasti Sorriba. Po vypočutí účastníkov konania bol tento dokument na základe rozhodnutia predsedu druhej rozšírenej komory priložený do spisu.

29 Komisii bolo umožnené podať do kancelárie Súdu prvého stupňa dokument nazvaný „Anexo al informe pericial sobre la ayuda a la reducción de actividad de la empresa Gonzáles y Díez, SA“ (Príloha k znaleckému posudku o pomoci na obmedzenie činnosti podniku Gonzáles y Díez, SA) zo 17. septembra 2002. Žalobca bol vyzvaný na predloženie pripomienok k uvedenému dokumentu, čo v stanovenej lehote aj urobil. Po vypočutí účastníkov konania rozhodol Súd prvého stupňa priložiť dokument do spisu.

30 Ústna časť konania sa skončila na základe rozhodnutia predsedu druhej rozšírenej komory z 9. marca 2007.

Návrhy účastníkov konania

31 Žalobca navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

— zrušil články 1, 3 a 4 napadnutého rozhodnutia,

— zaviazal Komisiu na náhradu trov konania.

32 Komisia navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

— zamietol žalobu ako nedôvodnú,

— zaviazal žalobcu na náhradu trov konania.

Právny stav

33 Žalobca uvádza štyri žalobné dôvody, založené na nedostatku právomoci Komisie na prijatie článkov 1, 3 a 4 napadnutého rozhodnutia, na porušení podstatných formálnych náležitostí pri postupe zrušenia článkov 1, 2 a 5 rozhodnutia 2002/827 a pri prijatí napadnutého rozhodnutia, na porušení zásady ochrany legitímnej dôvery a podstatných formálnych náležitostí, ako aj na zjavne nesprávnom posúdení.

O prvom žalobnom dôvode založenom na nedostatku právomoci Komisie na prijatie článkov 1, 3 a 4 napadnutého rozhodnutia

Tvrdenia účastníkov konania

34 Žalobca uvádza, že ani Zmluva ESUO, ani Zmluva ES nezverujú Komisii právomoc na prijatie rozhodnutia o začatí konania s cieľom zrušenia rozhodnutia a na prijatie napadnutého rozhodnutia.

35 Pokiaľ ide o Zmluvu ESUO, žalobca uvádza, že táto zmluva nemohla slúžiť ako právny základ po skončení jej platnosti, ktoré nastalo 23. júla 2002 (návrhy, ktoré predniesol generálny advokát Alber k rozsudku Súdneho dvora z 2. októbra 2003, International Power a i./NALOO, C-172/01 P, C-175/01 P, C-176/01 P a C-180/01 P, Zb. s. I-11421, I-11425, bod 48).

36 Pokiaľ ide o Zmluvu ES, žalobca uvádza, že podľa článku 305 ods. 1 ES táto zmluva nemohla slúžiť Komisii ako právny základ na vyslovenie sa k pomoci poskytnutej na roky 1998, 2000 a 2001.

37 Ustanovenia Zmluvy ES uplatniteľné na výrobky patriace do pôsobnosti Zmluvy ESUO sa totiž nemohli uplatniť so spätnou účinnosťou na situácie predchádzajúce skončeniu platnosti tejto poslednej uvedenej zmluvy. Žalobca uvádza, že uplatnenie právnych ustanovení na situácie predchádzajúce ich nadobudnutiu platnosti je nezlučiteľné so zásadou právnej istoty (rozsudky Súdneho dvora z 11. júla 1991, Crispoltoni, C-368/89, Zb. s. I-3695, bod 17; z 15. júla 1993, GruSa Fleisch, C-34/92, Zb. s. I-4147, bod 22; návrhy, ktoré predniesol generálny advokát Léger k rozsudku Súdneho dvora zo 7. mája 1997, Moksel, C-223/95, Zb. s. I-2379, I-2381, body 40 až 42). Na podporu tohto tvrdenia odkazuje takisto na článok 28 Viedenského dohovoru z 23. mája 1969 o zmluvnom práve (Zbierka zmlúv Organizácie Spojených národov, zv. 788, s. 354), ktorý zakotvuje zásadu zákazu spätnej účinnosti zmlúv. Podľa žalobcu, keby boli členské štáty chceli umožniť uplatňovanie Zmluvy ES na uhoľný priemysel, pokiaľ ide o situácie predchádzajúce 24. júlu 2002, výslovne by tak boli stanovili.

38 Komisia teda nemohla na základe článku 88 ods. 2 ES a jeho vykonávacích predpisov zrušiť alebo zmeniť pomoc pre uhoľný priemysel povolenú podľa Zmluvy ESUO alebo ku ktorej nebolo prijaté nijaké stanovisko, keď bol tento režim ešte v platnosti.

39 Okrem toho článok 14 ods. 1 nariadenia č. 1407/2002, ktorý stanovuje uplatnenie uvedeného nariadenia od 24. júla 2002, potvrdzuje spätnú neuplatniteľnosť Zmluvy ES. Žalobca takisto uvádza, že z vecného obsahu tohto nariadenia vyplýva, že normotvorca Spoločenstva chcel vydať normu len vo vzťahu k budúcnosti, keďže nijaké z jeho ustanovení neupravovalo pomoc pre uhoľný priemysel poskytnutú pred nadobudnutím jeho platnosti.

40 Žalobca uvádza, že v každom prípade zásada zákazu spätnej účinnosti ustanovení obmedzujúcich práva jednotlivca nemôže byť ignorovaná ani členskými štátmi, ani normotvorcom Spoločenstva, keďže táto zásada je zakotvená v ústavných poriadkoch členských štátov.

41 Žalobca dodáva, že Komisia vedela o tom, že pravidlá Zmluvy ES neboli uplatniteľné na pomoc pre uhoľný priemysel z obdobia predchádzajúceho skončeniu platnosti Zmluvy ESUO. To vyplývalo z bodu 25 oznámenia 2002/C 152/03, ako aj z toho, že Komisia v bode 46 tohto oznámenia uviedla, že považuje za potrebné skončiť konania týkajúce sa štátnej pomoci pre uhoľný priemysel pred skončením platnosti Zmluvy ESUO.

42 Žalobca zdôrazňuje, že mu nejde o uplatnenie existencie právneho vákua po skončení platnosti Zmluvy ESUO. Tvrdí iba, že Komisia mala použiť právomoci, ktoré jej boli zverené Zmluvou ESUO na zrušenie článkov 1, 2 a 5 rozhodnutia 2002/827.

43 Čo sa týka postupu, ktorý mal byť dodržaný na preverenie vykonania povinností vyplývajúcich zo Zmluvy ESUO, pokiaľ ide o pomoc, ktorá mu bola poskytnutá na roky 1998, 2000 a 2001, žalobca uvádza, že sa mohol uplatniť článok 226 ES.

44 Žalobca namieta proti relevantnosti článku 3 EÚ, pokiaľ ide o otázku právomoci Komisie, a domnieva sa, že toto ustanovenie nepatrí do systému Spoločenstva rozdelenia právomocí. Takisto namieta proti relevantnosti zásady uvádzanej Komisiou, podľa ktorej v prípade neexistencie prechodných ustanovení sa nové pravidlo

uplatňuje na budúce účinky situácie vzniknutej podľa predchádzajúceho pravidla. Žalobca totiž zdôrazňuje, že namieta výlučne proti uplatneniu Zmluvy ES so spätnou účinnosťou na minulú situáciu, a nie na budúcu, ktorá vznikla podľa zrušeného pravidla. Napokon žalobca namieta, že je potrebné rozlišovať medzi hmotnoprávnymi predpismi a procesnými pravidlami.

45 Komisia najprv uvádza, že otázka jej právomoci na prijatie napadnutého rozhodnutia sa musí riešiť vzhľadom na jednotnosť právneho poriadku Spoločenstva zahŕňajúceho Zmluvy ESUO a ES, ktorú zakotvuje článok 3 EÚ. Ďalej poznamenáva, že právomoc Komisie na kontrolu štátnej pomoci nie je predmetom nijakých pochybností, keďže Zmluvy ESUO a ES jej obidve zverili právomoci kontroly tejto oblasti.

46 Komisia uvádza, že v prípade neexistencie prechodných ustanovení sa okamžite uplatňuje nové pravidlo na budúce účinky situácie vzniknutej podľa predchádzajúceho pravidla (návrhy, ktoré predniesol generálny advokát Alber k rozsudku International Power a i./NALOO, už citované, bod 48). V oblasti štátnej pomoci však nebolo prijaté nijaké prechodné ustanovenie primárneho práva. Komisia dodáva, že judikatúra vylučujúca uplatnenie ustanovení Zmluvy ES v oblasti štátnej pomoci na situácie, na ktoré sa vzťahuje Zmluva ESUO, sa podľa článku 305 ES týka rozhodnutia konfliktov medzi normami, ktoré platili súčasne, a nevzťahuje sa na situácie, keď tieto normy z hľadiska času nasledujú po sebe.

47 Uvádza, že tradične sa rozlišuje medzi procesnými pravidlami a hmotnoprávnymi predpismi. Pokiaľ ide o procesné pravidlá, uplatňujú sa tie, ktoré sú v platnosti v okamihu začatia predmetnej fázy [rozsudok Súdneho dvora zo 6. júla 1993, CT Control (Rotterdam) a JCT Benelux/Komisia, C-121/91 a C-122/91, Zb. s. I-3873, bod 22]. Opätovné začatie konania, ktorého predmetom bola pomoc poskytnutá

pred skončením platnosti Zmluvy ESUO, sa teda muselo vykonať na základe článku 88 ES a nariadenia Rady (ES) č. 659/1999 z 22. marca 1999, ustanovujúceho podrobné pravidlá na uplatňovanie článku [88 ES] (Ú. v. ES L 83, s. 1; Mim. vyd. 08/001, s. 339).

48 Pokiaľ ide o uplatniteľné hmotnoprávne predpisy, Komisia uvádza, že je potrebné rozlišovať medzi pomocou týkajúcou sa roka 2001 na jednej strane a pomocou týkajúcou sa rokov 1998 a 2000 na druhej strane. Pokiaľ ide o pomoc na rok 2001, napadnuté rozhodnutie muselo uplatniť článok 7 nariadenia č. 1407/2002, v súlade s bodom 47 oznámenia 2002/C 152/03, s vôľou normotvorcu vyjadrenou v odôvodnení č. 24 nariadenia č. 1407/2002 uplatniť ho so spätnou účinnosťou, ako aj rozsudkom Súdneho dvora z 29. januára 2002, Pokrzeptowicz-Meyer (C-162/00, Zb. s. I-1049, bod 50), a úlohou *lex generalis*, ktorú článok 305 ES priznáva Zmluve ES oproti Zmluve ESUO.

49 Komisia takisto uvádza, že v každom prípade obsah článku 7 a prílohy nariadenia č. 1407/2002 je rovnaký ako obsah článku 5 a prílohy rozhodnutia č. 3632/93, ktoré sa uplatňovali predtým, okrem toho, že nový režim povoľoval pomoc na úplné uzatvorenie výrobných zariadení, kým režim ESUO povoľoval takisto pomoc na čiastočné uzatvorenie. Komisia však uvádza, že v predmetnom prípade pomoc na rok 2001 sa týkala úplného uzatvorenia zariadení podoblasti La Prohida. Uplatniteľný režim bol teda rovnaký ako v predmetnom prípade, následnosť režimov z hľadiska času vyplývajúca zo Zmluvy ESUO a Zmluvy ES nespôsobila žalobcovi ujmu.

50 Pokiaľ ide o pomoc na roky 1998 a 2000, Komisia uvádza, že napadnuté rozhodnutie neobsahuje nijakú novú analýzu na základe všeobecných noriem Zmluvy ESUO alebo Zmluvy ES, ale len preveruje, či podmienky stanovené v rozhodnutiach 98/637 a 2001/162 boli dodržané. Zákonnosť tejto pomoci teda mala byť posúdená len vo vzťahu k podmienkam stanoveným v týchto povoľujúcich rozhodnutiach, ktoré zostali platné v plnom rozsahu.

51 Pokiaľ ide o tvrdenie žalobcu, podľa ktorého Komisia mala konať na základe článku 226 ES, inštitúcia sa domnieva, že hoci platí, že Zmluva ES sa uplatňuje na účely zabezpečenia dodržiavania podmienok, ktoré sú stanovené pre pomoc poskytnutú na základe Zmluvy ESUO, uplatniteľnosť článku 88 ES, ktorá je uplatniteľným ustanovením *ratione materiae*, nemožno spochybňovať.

52 Komisia napokon uvádza, že teória žalobcu založená na nedostatku právomoci Komisie vedie k úvahe, že Komisia nebola oprávnená ani na zrušenie rozhodnutia 2002/827 a že by nebolo možné dosiahnuť zrušenie rozhodnutia prijatého na základe Zmluvy ESUO po skončení platnosti tejto zmluvy, pričom právomoc súdov Spoločenstva má ten istý základ ako právomoc Komisie.

Posúdenie Súdom prvého stupňa

53 Zmluvy Spoločenstva zriadili jednotný právny poriadok (pozri v tomto zmysle stanovisko 1/91 Súdneho dvora zo 14. decembra 1991, Zb. s. I-6079, bod 21; rozsudok Súdu prvého stupňa z 27. júna 1991, Stahlwerke Peine-Salzgitter/Komisia, T-120/89, Zb. s. II-279, bod 78), v rámci ktorého, ako to odráža článok 305 ods. 1 ES, Zmluva ESUO predstavovala osobitný režim, ktorý bol výnimkou zo všeobecne záväzných pravidiel stanovených Zmluvou ES.

54 Podľa článku 97 Zmluvy ESUO sa jej platnosť skončila 23. júla 2002. V dôsledku toho 24. júla 2002 sa rozšírila pôsobnosť všeobecného režimu vyplývajúceho zo Zmluvy ES na oblasti, ktoré sa pôvodne riadili Zmluvou ESUO.

55 Hoci následnosť právneho rámca Zmluvy ES po právnom rámci Zmluvy ESUO spôsobila od 24. júla 2002 zmenu právnych základov, postupov a uplatniteľných hmotnoprávnych predpisov, táto zmena patrí do kontextu jednotnosti a kontinuity právneho poriadku Spoločenstva a jeho cieľov. V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že zriadenie a udržiavanie režimu voľnej hospodárskej súťaže, v rámci ktorého sú zabezpečené normálne podmienky hospodárskej súťaže a z ktorého vychádzajú pravidlá v oblasti štátnej pomoci, predstavuje jeden z podstatných cieľov tak Zmluvy ES (pozri v tomto zmysle naposledy rozsudok Súdneho dvora z 29. júna 2006, SGL Carbon/Komisia, C-308/04 P, Zb. s. I-5977, bod 31), ako aj Zmluvy ESUO (pozri v tomto zmysle rozsudok Súdneho dvora z 21. júna 2001, Moccia Irme a i./Komisia, C-280/99 P až C-282/99 P, Zb. s. I-4717, bod 33, a rozsudok Súdu prvého stupňa zo 7. júla 1999, British Steel/Komisia, T-89/96, Zb. s. II-2089, bod 106). V tomto kontexte, hoci pravidlá Zmlúv ESUO a ES upravujúce disciplínu v oblasti štátnej pomoci sa v určitej miere odlišujú, je potrebné zdôrazniť, že pomoc poskytnutá podľa Zmluvy ESUO zodpovedá pojmu pomoci v zmysle článkov 87 ES a 88 ES. Sledovanie cieľa neskreslenej hospodárskej súťaže v oblastiach pôvodne patriacich do spoločného trhu uhlia a ocele nie je teda z dôvodu skončenia platnosti Zmluvy ESUO prerušené, keďže tento cieľ sa sleduje takisto v rámci Zmluvy ES.

56 Kontinuita právneho poriadku Spoločenstva a jeho cieľov, ktoré riadia jeho činnosť, si teda vyžaduje, aby Európske spoločenstvo ako následník Európskeho spoločenstva uhlia a ocele v rámci vlastného procesného rámca zabezpečovalo, pokiaľ ide o situácie vzniknuté podľa Zmluvy ESUO, dodržiavanie práv a povinností, ktoré vznikli *eo tempore* tak členským štátom, ako aj jednotlivcom podľa Zmluvy ESUO, a takisto pravidiel prijatých na jej vykonanie. Táto požiadavka platí o to viac, že skreslenie hospodárskej súťaže vyplývajúce z nedodržiavania pravidiel v oblasti štátnej pomoci môže rozšíriť svoje účinky z hľadiska času aj na obdobie po skončení platnosti Zmluvy ESUO, keď už platí Zmluva ES.

57 Z uvedeného vyplýva, že na rozdiel od toho, čo tvrdí žalobca, článok 88 ods. 2 ES sa musí vykladať v tom zmysle, že umožňuje Komisii kontrolovať po 23. júli 2002 zlučiteľnosť štátnej pomoci poskytnutej v oblastiach patriacich do pôsobnosti Zmluvy

ESUO z hľadiska *ratione materiae* a *ratione temporis* so spoločným trhom, ako aj uplatňovanie povoľujúcich rozhodnutí týkajúcich sa štátnej pomoci prijatých podľa Zmluvy ESUO zo strany členských štátov, pokiaľ ide o situácie vzniknuté pred skončením platnosti Zmluvy ESUO.

58 Okrem toho je potrebné uviesť, že v rámci právneho poriadku Spoločenstva následnosť pravidiel Zmluvy ES v oblasti pôvodne patriacej pod Zmluvu ESUO musí dodržiavať zásady riadiace uplatňovanie právneho predpisu z hľadiska času. V tejto súvislosti z ustálenej judikatúry vyplýva, že hoci procesné predpisy sa vo všeobecnosti považujú za predpisy uplatniteľné na všetky spory prebiehajúce v okamihu ich nadobudnutia platnosti, uvedené neplatí o hmotnoprávnych predpisoch. Hmotnoprávne predpisy Spoločenstva totiž musia byť na účely zabezpečenia dodržiavania zásad právnej istoty a ochrany legitímnej dôvery vykladané ako pravidlá vzťahujúce sa na situácie vzniknuté pred nadobudnutím ich platnosti iba vtedy, ak z ich znenia, účelu alebo systému jasne vyplýva, že im má byť takýto účinok priznaný (pozri rozsudky Súdneho dvora z 12. novembra 1981, Salumi, 212/80 až 217/80, Zb. s. 2735, bod 9, a z 10. februára 1982, Bout, 21/81, Zb. s. 381, bod 13; rozsudok Súdu prvého stupňa z 19. februára 1998, Eyckeler & Malt/Komisia, T-42/96, Zb. s. II-401, bod 55).

59 Z tohto hľadiska, pokiaľ ide o otázku hmotnoprávnych ustanovení uplatniteľných na právnu situáciu definitívne vzniknutú pred skončením platnosti Zmluvy ESUO, kontinuita právneho poriadku Spoločenstva a požiadavky týkajúce sa zásad právnej istoty a ochrany legitímnej dôvery stanovujú uplatnenie hmotnoprávnych ustanovení prijatých na základe Zmluvy ESUO na skutočnostiach patriacich do ich pôsobnosti z hľadiska *ratione materiae* a *ratione temporis*. Skutočnosť, podľa ktorej preto, lebo sa skončila platnosť Zmluvy ESUO, predmetný právny rámec v okamihu, keď sa vykonáva posúdenie skutkových okolností, už viac neplatí, nič nemení na tomto závere, keďže toto posúdenie sa týka právnej situácie definitívne vzniknutej v období, keď boli uplatniteľné hmotnoprávne ustanovenia prijaté na základe Zmluvy ESUO.

60 V predmetnom prípade bolo napadnuté rozhodnutie prijaté na základe článku 88 ods. 2 ES ako výsledok konania podľa nariadenia č. 659/1999. Ustanovenia týkajúce sa právneho základu a konania prebiehajúceho až do prijatia napadnutého rozhodnutia patria medzi procesné pravidlá v zmysle judikatúry uvedenej v bode 58 vyššie. Keďže napadnuté rozhodnutie bolo prijaté po skončení platnosti Zmluvy ESUO, Komisia oprávnene uplatnila článok 88 ods. 2 ES a procesné pravidlá obsiahnuté v nariadení č. 659/1999.

61 Pokiaľ ide o hmotnoprávne predpisy a pokiaľ ide o to, že tvrdenia žalobcu uvádzajú nezákonnosť napadnutého rozhodnutia z dôvodu údajne nesprávneho uplatnenia nariadenia č. 1407/2002, je potrebné najprv uviesť, že napadnuté rozhodnutie sa týka právnych situácií definitívne vzniknutých pred skončením platnosti Zmluvy ESUO, pričom všetky predmetné skutkové okolnosti nastali pred 23. júlom 2002. Cieľom napadnutého rozhodnutia je totiž preskúmanie na jednej strane prípadného zneužitia pomoci poskytnutej na roky 1998 a 2000 a na druhej strane zlučiteľnosti pomoci poskytnutej na rok 2001 vopred, očakávajúc povolenie Komisie, so spoločným trhom.

62 Kontrola použitia štátnej pomoci poskytnutej na roky 1998 a 2000 sa teda musí vykonať vzhľadom na povoľujúce rozhodnutia 98/637 a 2001/162, pretože tieto rozhodnutia stanovili podmienky na poskytnutie danej pomoci. Keďže tieto povoľujúce rozhodnutia si vyžadujú dodržiavanie právneho rámca zriadeného rozhodnutím č. 3632/93, použitie štátnej pomoci poskytnutej na roky 1998 a 2000 sa musí vykonať vzhľadom na pravidlá, ktoré toto rozhodnutie uvádza.

63 Takisto zlučiteľnosť štátnej pomoci poskytnutej na rok 2001 sa musí preskúmať vzhľadom na pravidlá rozhodnutia č. 3632/93. Aj keď totiž právny rámec, ktorý toto rozhodnutie zriadilo, od 24. júla 2002 už neplatí a nemôže v dôsledku toho určiť zlučiteľnosť pomoci poskytnutej po tomto dátume, predstavuje režim uplatniteľný v čase predmetných skutkových okolností.

64 Súd prvého stupňa však konštatuje, že hoci Komisia v odôvodnení č. 63 písm. a) napadnutého rozhodnutia uviedla, že kontrolovala použitie pomoci zodpovedajúcej rokom 1998 a 2000 vzhľadom na podmienky stanovené v rozhodnutiach 98/637 a 2001/162 a v dôsledku toho v pravidlách rozhodnutia č. 3632/93, v odôvodnení č. 74 napadnutého rozhodnutia sa táto inštitúcia rozhodla pristúpiť k analýze pomoci určenej na pokrytie výnimočných nákladov reštrukturalizácie v podoblasti La Prohida na základe článku 7 a prílohy nariadenia č. 1407/2002.

65 Takisto konštatuje, že hoci v odôvodnení č. 74 napadnutého rozhodnutia Komisia vyjadrila svoj zámer skúmať pomoc určenú na pokrytie nákladov týkajúcich sa čiastočného uzatvorenia oblasti Buseiro na základe rozhodnutia č. 3632/93, v odôvodneniach č. 81 až 83 a č. 86 výslovne preskúmala zlučiteľnosť určitých týchto pomocí so spoločným trhom na základe nariadenia č. 1407/2002.

66 Okrem toho v odôvodnení č. 63 písm. b) napadnutého rozhodnutia Komisia uviedla, že na základe bodu 47 oznámenia 2002/C 152/03 chcela preskúmať zlučiteľnosť pomoci týkajúcej sa roku 2001, ktorá bola poskytnutá vopred, očakávajúc povolenie Komisie, s článkom 7 nariadenia č. 1407/2002.

67 Je však potrebné uviesť, že podľa článku 14 ods. 1 druhého pododseku nariadenia č. 1407/2002 sa toto nariadenie uplatňuje od 24. júla 2002. Výnimka stanovená v článku 14 ods. 2 umožňuje, na základe zdôvodnenej žiadosti členského štátu, aby pomoc týkajúca sa nákladov na rok 2002 mohla aj naďalej podliehať pravidlám a zásadám stanoveným v rozhodnutí č. 3632/93, s výnimkou pravidiel týkajúcich sa lehôt a postupov. Zo znenia článku 14 nariadenia č. 1407/2002 teda jasne vyplýva, že toto nariadenie sa uplatňuje na situácie vzniknuté najskôr od 24. júla 2002.

68 Komisia teda nemohla v bode 47 oznámenia 2002/C 152/03 oprávnene uviesť, že na štátnu pomoc poskytnutú pred 23. júlom 2002 sa bez jej predchádzajúceho schválenia uplatnia ustanovenia nariadenia č. 1407/2002.

69 Okrem toho rôzne tvrdenia Komisie na podporu tejto teórie musia byť zamietnuté. V prvom rade odôvodnenie č. 24 nariadenia č. 1407/2002 neumožňuje domnievať sa, že zákonodarca chcel, aby toto nariadenie malo také retroaktívne účinky (pozri bod 58 vyššie), aby sa jeho ustanovenia uplatnili na situácie predchádzajúce 24. júlu 2002. Toto odôvodnenie prinajlepšom anticipuje článok 14 nariadenia č. 1407/2002, ktorý stanovuje, že hoci toto nariadenie nadobudlo platnosť v deň svojho uverejnenia v *Úradnom vestníku Európskych spoločenstiev*, čiže 2. augusta 2002, má sa uplatňovať od 24. júla 2002.

70 Ďalej Komisia sa nemôže odvolávať na už citovaný rozsudok Pokrzeptowicz-Meyer. Je totiž potrebné konštatovať, že zásada uvedená v bode 50 tohto rozsudku, podľa ktorej sa nové pravidlo ihneď uplatňuje na budúce účinky situácie vzniknutej podľa predchádzajúceho režimu, platí len pre situácie, ktoré ešte trvajú v okamihu nadobudnutia platnosti nového pravidla, a nie pre situácie, ktoré, tak ako situácia v predmetnom prípade, definitívne vznikli podľa predchádzajúceho pravidla (pozri v tomto zmysle rozsudok Pokrzeptowicz-Meyer, už citovaný, body 51 a 52).

71 Napokon práve z povahy *lex generalis* Zmluvy ES oproti Zmluve ESUO, zakotvenej v článku 305 ES, vyplýva, že osobitný režim vychádzajúci zo Zmluvy ESUO a pravidlá prijaté na jeho vykonanie sú podľa zásady *lex specialis derogat legi generali* jedinými uplatniteľnými na situácie vzniknuté pred 24. júlom 2002.

72 Z uvedeného vyplýva, že nariadenie č. 1407/2002 nepredstavuje právny rámec, na základe ktorého by mohlo byť preskúmané zneužitie pomoci na roky 1998 a 2000 alebo zlučiteľnosť pomoci poskytnutej na rok 2001 so spoločným trhom.

73 Komisia však uvádza, že obsah článku 7 a prílohy nariadenia č. 1407/2002 je zhodný s obsahom článku 5 a prílohy rozhodnutia č. 3632/93 a že uplatnenie pravidiel vyplývajúcich zo Zmluvy ES namiesto pravidiel vyplývajúcich zo Zmluvy ESUO nespôsobilo žalobcovi ujmu.

74 V tejto súvislosti treba uviesť, že nezákonnosť konštatovaná v predmetnom prípade spôsobuje nezákonnosť napadnutého rozhodnutia a tým jeho zrušenie, iba ak táto nezákonnosť môže mať dôsledky na jeho obsah. Keď sa preukáže, že v prípade neexistencie tejto nezákonnosti by Komisia dospela k rovnakému výsledku, pokiaľ predmetná vada bola v každom prípade nespôsobilá ovplyvniť obsah napadnutého rozhodnutia, nie je potrebné toto rozhodnutie zrušiť [pozri v tomto zmysle, pokiaľ ide o spor o právny základ, rozsudky Súdneho dvora z 10. decembra 2002, British American Tobacco (Investments) a Imperial Tobacco, C-491/01, Zb. s. I-11453, bod 98; z 11. septembra 2003, Komisia/Rada, C-211/01, Zb. s. I-8913, bod 52, a zo 14. decembra 2004, Swedish Match, C-210/03, Zb. s. I-11893, bod 44; pozri takisto v tomto zmysle, pokiaľ ide o porušenie procesných práv, rozsudky Súdneho dvora z 10. júla 1980, Distillers/Komisia, 30/78, Zb. s. 2229, bod 26; z 2. októbra 2003, Thyssen Stahl/Komisia, C-194/99 P, Zb. s. I-10821, bod 31, a napokon rozsudok Súdu prvého stupňa z 27. septembra 2006, Avebe/Komisia, T-314/01, Zb. s. II-3085, bod 67].

75 Je potrebné konštatovať, že hmotnoprávne ustanovenia nariadenia č. 1407/2002, na základe ktorých boli skúmané zneužitie a zlučiteľnosť pomoci, čiže článok 7 a odsek 1 písm. c), f), g), h), i) a k) prílohy tohto nariadenia, stanovujú

rovnaké pravidlá, ako sú tie, ktoré sú uvedené v článku 5 a v odseku 1 písm. c), e), f), g), h), i) a k) prílohy rozhodnutia č. 3632/93. V dôsledku toho Komisia dospela k rovnakým záverom, ako keby správne uplatnila rozhodnutie č. 3632/93.

76 Okrem toho z napadnutého rozhodnutia takisto vyplýva, že v určitých prípadoch Komisia pozorne uplatnila rozhodnutie č. 3632/93, lebo skúmala, či niektoré náklady patrili do kategórie uvedenej v odseku 1 písm. l) prílohy tohto rozhodnutia predstavujúcej kategóriu nákladov, ktorá nebola prebratá v prílohe nariadenia č. 1407/2002.

77 Keďže nesprávne uplatnenie nariadenia č. 1407/2002 namiesto rozhodnutia č. 3632/93 nemalo dôsledok na zmysel a obsah napadnutého rozhodnutia, nie je potrebné usúdiť, že táto nezákonnosť, hoci poľutovaniahodná, by mohla spôsobiť nezákonnosť napadnutého rozhodnutia.

78 Zo všetkých uvedených dôvodov je potrebné prvý žalobný dôvod založený na nedostatku právomoci Komisie na prijatie napadnutého rozhodnutia na základe článku 88 ods. 2 ES zamietnuť. To isté platí v rozsahu, v akom sa v tomto prvom žalobnom dôvode žalobca odvolával na nezákonnosť napadnutého rozhodnutia z dôvodu uplatnenia nariadenia č. 1407/2002.

O druhom žalobnom dôvode založenom na porušení podstatných formálnych náležitostí pri postupe zrušenia článkov 1, 2 a 5 rozhodnutia 2002/827 a pri prijatí napadnutého rozhodnutia

Tvrdenia účastníkov konania

79 Žalobca uvádza, že postup uplatnený Komisiou na prijatie napadnutého rozhodnutia nebol vhodný.

80 V odpovedi na tvrdenia Komisie namieta proti neprípustnosti tohto žalobného dôvodu a uvádza, že rozhodnutie začať vyšetrovacie konanie založené na článku 88 ods. 2 ES je možné napadnúť, keďže zahŕňa kvalifikovanie pomoci ako existujúcej alebo novej (rozsudok Súdu prvého stupňa z 15. septembra 1998, BFM a EFIM/Komisia, T-126/96 a T-127/96, Zb. s. II-3437, body 39 až 43). Na jednej strane žalobca nenamietal proti kvalifikovaniu skúmanej pomoci v tejto veci v rozhodnutí 2002/827 a na druhej strane rozhodnutie z 19. februára 2003 začať vyšetrovacie konanie nezmenilo predmetné kvalifikovanie. Nebolo preto potrebné podať žalobu proti poslednému uvedenému rozhodnutiu.

81 Žalobca ďalej uvádza, že ani článok 88 ods. 2 ES, ani nariadenie č. 659/1999 neobsahujú ustanovenie spresňujúce postup, ktorý treba uplatniť na zrušenie nepriaznivého rozhodnutia. Článok 9 nariadenia č. 659/1999 sa uplatní len na zrušenie priaznivých rozhodnutí prijatých v súlade s článkom 4 ods. 2 alebo 3, alebo s článkom 7 ods. 2, 3 alebo 4 tohto nariadenia, teda rozhodnutí, ktorými Komisia konštatuje buď neexistenciu pomoci, alebo to, že pomoc je zlučiteľná so spoločným trhom, a to s podmienkami, alebo bez nich. Zrušené články sa týkali pomoci, ktorá bola buď považovaná za takú, že bola predmetom zneužitia, alebo bola vyhlásená za nezlučiteľnú so spoločným trhom. Okrem toho článok 9 nariadenia č. 659/1999 upravuje zrušenie rozhodnutia, keď sa toto rozhodnutie zakladá na nepresných informáciách odovzdaných v priebehu konania, ktoré majú rozhodujúci význam. Zrušenie článkov 1, 2 a 5 rozhodnutia 2002/827 nepredchádzali nijaké nepresné informácie, ale nezákonnosť spôsobená porušením uplatniteľných procesných pravidiel.

82 Žalobca uvádza, že keďže nariadenie č. 659/1999 nestanovuje žiadny postup na zrušenie nezákonných nepriaznivých rozhodnutí, Komisia mala z úradnej povinnosti a bez meškania pristúpiť k zrušeniu napadnutého rozhodnutia. Komisia tým, že uplatnila postup uvedený v článku 9 nariadenia č. 659/1999 na zrušenie článkov 1, 2 a 5 rozhodnutia 2002/827, porušila zásadu zákonnosti v tom, že hoci uznala ich nezá-

konnosť, ponechala tieto ustanovenia v platnosti až do dátumu prijatia napadnutého rozhodnutia, čiže do 5. novembra 2003, čím nútila žalobcu znášať náklady a problémy spojené s vykonávacím postupom začatým španielskymi orgánmi. Komisia takisto porušila zásadu správneho úradného postupu uvedenú v článku 41 ods. 1 Charty základných práv Európskej únie, podľa ktorej ktorákoľvek osoba má najmä právo, aby sa jej záležitosť riešila v primeranej lehote inštitúciami alebo orgánmi Únie.

83 Žalobca dodáva, že Komisia nemôže namietať proti nezákonnosti rozhodnutia 2002/827, keďže považovala za potrebné zrušiť jeho články 1, 2 a 5.

84 Okrem toho namieta proti tomu, že by bola relevantná skutočnosť, že žaloba nesmeruje proti článku 6 napadnutého rozhodnutia, keďže predmetom žaloby nie je zrušenie vykonané týmto ustanovením, ale postup zrušenia uplatnený Komisiou.

85 Komisia uvádza, že tento žalobný dôvod je neprípustný z dôvodu jeho neskorého podania. Rozhodnutím o začatí konania z 19. februára 2003 došlo k vylúčeniu okamžitého zrušenia článkov 1, 2 a 5 rozhodnutia 2002/827. Žalobca mal v dôsledku toho podať žalobu proti rozhodnutiu o začatí konania.

86 Navyše Komisia uvádza, že keďže žaloba nesmeruje proti článku 6 napadnutého rozhodnutia, ktorým boli zrušené články 1, 2 a 5 rozhodnutia 2002/827, nemôže smerovať ani proti spôsobu, akým bolo toto zrušenie vykonané. Aj keby Komisia pristúpila k okamžitému zrušeniu, bola by povinná začať konanie uvedené v článku 88 ods. 2 ES na preskúmanie zlučiteľnosti predmetnej pomoci. Podľa Komisie to, že nedošlo k okamžitému zrušeniu, vôbec neovplyvňuje ustanovenia, ktoré sú

predmetom tejto žaloby. Okrem toho, aj keby článok 9 nariadenia č. 659/1999 neumožňoval zrušenie, ku ktorému došlo v danom prípade, táto nezákonnosť sa týka len článku 6 napadnutého rozhodnutia, pričom toto ustanovenie nie je predmetom tejto žaloby.

87 Komisia ďalej uvádza, že sa zistilo, že rozhodnutie 2002/827 bolo založené na čiastočne nesprávnych informáciách, po tom, ako sa objavili jemné rozdiely, keď žalobca predložil nové informácie v rámci konania, ktoré viedlo k prijatiu napadnutého rozhodnutia. Tvrdí, že dôvody, ktoré ju viedli k opätovnému začatiu konania, teda pochybnosti, pokiaľ ide o konanie vedúce k prijatiu rozhodnutia 2002/827, a záujem posilniť procesné záruky, nie sú výslovne uvedené v článku 9 nariadenia č. 659/1999. Podľa Komisie však jednotlivé zrušenia upravené týmto ustanovením nie sú uvedené vyčerpávajúcim spôsobom. Všeobecné zásady práva Spoločenstva umožňujú zrušenie negatívnych rozhodnutí, keď sa zistia pochybnosti, pokiaľ ide o správnosť postupu prijatia (rozsudok Súdneho dvora z 26. februára 1987, Consorzio Cooperative d'Abruzzo/Komisia, 15/85, Zb. s. 1005, body 12 a 17).

88 Pokiaľ ide o spôsob, akým sa vykonalo opätovné preskúmanie, Komisia uvádza, že toto opätovné preskúmanie mohlo mať dopad na konkurentov žalobcu. Spôsob opätovného preskúmania situácie bol teda podľa inštitúcie v súlade so zásadami zákonnosti a správneho úradného postupu.

Posúdenie Súdom prvého stupňa

— O prípustnosti

89 Podľa ustálenej judikatúry sú aktmi alebo rozhodnutiami, proti ktorým možno podať žalobu o neplatnosť v zmysle článku 230 ES, všetky opatrenia so záväznými právnymi

účinkami, ktoré môžu ovplyvniť záujmy žalobcu tým, že podstatne zasahujú do jeho právneho postavenia (rozsudok Súdneho dvora z 11. novembra 1981, IBM/Komisia, 60/81, Zb. s. 2639, bod 9; rozsudok Súdu prvého stupňa zo 16. júla 1998, Regione Toscana/Komisia, T-81/97, Zb. s. II-2889, bod 21, a uznesenie Súdu prvého stupňa z 2. júna 2003, Forum 187/Komisia, T-276/02, Zb. s. II-2075, bod 39).

90 Pokiaľ ide o akty alebo rozhodnutia, ktorých príprava sa vykonáva vo viacerých fázach, najmä podľa vnútorného postupu, napadnuteľnými aktmi sú v zásade len opatrenia, ktoré s konečnou platnosťou predstavujú stanovisko inštitúcie podľa tohto postupu, s výnimkou predbežných opatrení, ktorých cieľom je pripraviť konečné rozhodnutie (rozsudok IBM/Komisia, už citovaný, bod 10, a rozsudok Súdu prvého stupňa z 10 júla 1990, Automec/Komisia, T-64/89, Zb. s. II-367, bod 42).

91 Podľa tejto judikatúry konečné rozhodnutie prijaté Komisiou na skončenie konania vo veci formálneho zisťovania stanoveného v článku 88 ods. 2 ES predstavuje akt napadnuteľný na základe článku 230 ES. Takéto rozhodnutie má totiž záväzné právne účinky, ktoré môžu ovplyvniť záujmy dotknutých strán, pretože sa ním končí predmetné konanie a s konečnou platnosťou sa určí zlučiteľnosť skúmaného opatrenia s uplatniteľnými pravidlami pre štátnu pomoc. Dotknuté strany preto majú vždy možnosť napadnúť konečné rozhodnutie, ktorým sa skončilo konanie vo veci formálneho zisťovania, a musia v tejto súvislosti mať možnosť spochybniť rôzne prvky, na ktorých sa zakladá konečné stanovisko prijaté Komisiou (rozsudok Súdu prvého stupňa z 27. novembra 2003, Regione Siciliana/Komisia, T-190/00, Zb. s. II-5015, bod 45).

92 Táto možnosť nezávisí od toho, či rozhodnutie začať konanie vo veci formálneho zisťovania má, alebo nemá právne účinky, ktoré by mohli byť predmetom žaloby o neplatnosť. Možnosť napadnúť rozhodnutie o začatí formálneho konania totiž nemôže spôsobiť obmedzenie procesných práv dotknutých strán tak, že by im zabrá-

nila napadnúť konečné rozhodnutie a odvolávať sa na podporu svojej žaloby na vady týkajúce sa všetkých častí konania vedúcich k tomuto rozhodnutiu (rozsudok Regione Siciliana/Komisia, už citovaný, body 46 a 47).

93 Komisia sa preto nemôže odvolávať na to, že by bol druhý žalobný dôvod podaný žalobcom neskoro.

— O veci samej

94 Žalobca v podstate uvádza, že napadnuté rozhodnutie obsahuje vadu týkajúcu sa podstatnej formálnej náležitosti. Keďže totiž postup stanovený článkom 9 nariadenia č. 659/1999 nie je uplatniteľný, Komisia porušila zásady zákonnosti a správneho úradného postupu tým, že zrušila články 1, 2 a 5 rozhodnutia 2002/827 až na konci konania vo veci formálneho zisťovania začatého s cieľom prijatia napadnutého rozhodnutia, a nie okamžite, pri prijatí rozhodnutia o začatí uvedeného konania vo veci formálneho zisťovania.

95 V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že konanie stanovené v článku 9 nariadenia č. 659/1999 sa v danom prípade neuplatnilo. Ani rozhodnutie o začatí konania vo veci formálneho zisťovania, ani napadnuté rozhodnutie totiž neuvádzajú uplatnenie postupu stanoveného článkom 9 nariadenia č. 659/1999. Z toho vyplýva, že v rozsahu, v akom v tomto žalobnom dôvode žalobca uvádza, že Komisia nesprávne uplatnila postup uvedený v článku 9 nariadenia č. 659/1999, musí byť tento žalobný dôvod zamietnutý ako nedôvodný z vecného hľadiska.

96 Okrem toho tento postup nebol, tak ako uvádza žalobca, uplatniteľný. Zo znenia článku 9 nariadenia č. 659/1999 totiž vyplýva, že postup upravený týmto ustanovením

sa uplatňuje výlučne na zrušenie kladných rozhodnutí prijatých na základe článku 4 ods. 2 alebo 3 alebo článku 7 ods. 2, 3 alebo 4 tohto nariadenia, prijatých na základe nepresných informácií poskytnutých v priebehu konania. V predmetnom prípade sú však články 1, 2 a 5 rozhodnutia 2002/827 negatívnym rozhodnutím, keďže konštatujú zneužitie sumy pomoci povolenej na roky 1998 a 2000 a nezlučiteľnosť pomoci poskytnutej protiprávne na rok 2001 so spoločným trhom.

97 Vzhľadom na to je potrebné uviesť, že možnosť Komisie zrušiť rozhodnutie týkajúce sa štátnej pomoci v nijakom prípade nie je obmedzená len na samotnú situáciu uvedenú v článku 9 nariadenia č. 659/1999. Toto ustanovenie je totiž len konkrétnym vyjadrením všeobecnej právnej zásady, podľa ktorej zrušenie nezákonného správneho aktu, ktorým boli vytvorené subjektívne práva, so spätnou účinnosťou je prípustné (pozri najmä rozsudky Súdneho dvora z 12. júla 1957, Algera a i./Zhromaždenie, 7/56, 3/57 až 7/57, Zb. s. 81, 116, a z 3. marca 1982, Alpha Steel/Komisia, 14/81, Zb. s. 749, bod 10; rozsudok Súdu prvého stupňa z 5. decembra 2000, Gooch/Komisia, T-197/99, Zb. VS s. I-A-271 a II-1247, bod 53), najmä ak predmetný správny akt bol prijatý na základe nesprávnych alebo neúplných informácií poskytnutých dotknutou osobou (pozri rozsudok Súdneho dvora z 22. marca 1961, S.N.U.P.A.T./Vysoký úrad, 42/59 a 49/59, Zb. s. 103, 160). Možnosť zrušiť so spätnou účinnosťou nezákonný správny akt, ktorým boli vytvorené subjektívne práva, však nie je obmedzená len na túto jednu okolnosť, toto zrušenie možno vykonať vždy za predpokladu, že inštitúcia, ktorá vydala akt, splní podmienky týkajúce sa dodržania primeranej lehoty a legitímnej dôvery adresáta aktu, ktorý sa mohol spoliehať na jeho zákonnosť.

98 V predmetnom prípade je potrebné konštatovať, že z rozhodnutia o začatí konania vo veci formálneho zisťovania vyplýva, že dôvod začatia tohto formálneho konania sa nezakladal na nesprávnom posúdení zo strany Komisie v rozhodnutí 2002/827, na zneužití povolenej pomoci na roky 1998 a 2000 ani na zlučiteľnosti pomoci poskytnutej na rok 2001 so spoločným trhom, ale výlučne na určitých pochybnostiach, či boli dodržané uplatniteľné procesné pravidlá.

99 Navyše zo spisu nevyplýva, že pri začatí formálneho konania Komisia mala k dispozícii prvky indikujúce, že články 1, 2 a 5 rozhodnutia 2002/827 vyplynuli z nesprávneho posúdenia zlučiteľnosti predmetnej pomoci.

100 Okrem toho je potrebné konštatovať, že skutočnosť, že nedošlo k okamžitému zrušeniu článkov 1, 2 a 5 rozhodnutia 2002/827, nebola taká, že by mohla mať akýkoľvek vplyv na obsah článkov 1, 3 a 4 napadnutého rozhodnutia, ktoré sú predmetom tejto žaloby o neplatnosť. Žalobca totiž nepreukázal ani netvrdí, že ponechanie rozhodnutia 2002/827 v platnosti počas konania vo veci formálneho zisťovania mohlo ovplyvniť možnosť dotknutých strán predložiť svoje pripomienky.

101 Pokiaľ ide ešte o skutočnosť uvádzanú žalobcom (pozri bod 82 vyššie), podľa ktorej to, že nedošlo k okamžitému zrušeniu, ho nútilo znášať náklady a problémy spojené s vykonávacím postupom začatým španielskymi orgánmi, postačuje uviesť, že z hľadiska povahy jej samej nemá táto skutočnosť nijaký dopad v rámci tejto žaloby o neplatnosť.

102 Aj keby platilo, ako uvádza žalobca, že Komisia porušila zásady zákonnosti a správneho úradného postupu tým, že nezrušila články 1, 2 a 5 rozhodnutia 2002/827 od začatia konania vo veci formálneho zisťovania, takáto nezákonnosť, i keby sa preukázala, by nemohla spôsobiť nezákonnosť článkov 1, 3 a 4 napadnutého rozhodnutia.

103 Preto je potrebné druhý žalobný dôvod zamietnuť.

O treťom žalobnom dôvode založenom na porušení zásady ochrany legitímnej dôvery a podstatných formálnych náležitostí

Tvrdenia účastníkov konania

104 Tretí žalobný dôvod má dve časti, prvú, predkladanú ako hlavný dôvod, a druhú, ako subsidiárny dôvod.

105 V rámci prvej časti žalobca uvádza, že rozhodnutie začať konanie vo veci formálneho zisťovania stanovovalo, že uvedený postup bol znovu začatý s cieľom zrušenia článkov 1, 2 a 5 rozhodnutia 2002/827 a jeho nahradenia novým, konečným rozhodnutím.

106 Napadnuté rozhodnutie vyhlásilo pomoc vo výške 513 757,49 eura (85 482 054 ESP), týkajúcu sa severného výkopu v oblasti Buseiro, a pomoc vo výške 508 456,24 eura (84 600 000 ESP), týkajúcu sa vybudovania šachty a iných vetracích zariadení v oblasti Sorriba, za zneužitú a neoprávnenú. Podľa žalobcu však tieto pomoci boli považované za zlučiteľné so spoločným trhom v rozhodnutí 2002/827, a teda články 1, 2 a 5 tohto rozhodnutia sa ich netýkali.

107 Keďže kladné stanovisko Komisie týkajúce sa vyššie uvedených pomocí sa nezakladalo na nepravdivých informáciách, jedna z podmienok stanovených v článku 9 nariadenia č. 659/1999 nebola splnená. Rozhodnutie začať postup zrušenia bolo odôvodnené výlučne porušením podstatných formálnych náležitostí pri postupe sledovanom na účely prijatia rozhodnutia 2002/827. V dôsledku toho, keďže podmienky na uplatnenie článku 9 nariadenia č. 659/1999 neboli splnené, Komisia porušila zásadu

ochrany legitímnej dôvery, lebo žalobca sa mohol oprávnene domnievať, že rozhodnutie 2002/827 bolo konečné v rozsahu, v akom sa týkalo pomoci, ktorá nebola vyhlásená za nezlučiteľnú so spoločným trhom.

108 Žalobca zdôrazňuje, že posúdenie vykonané Komisiou v rozhodnutí 2002/827 sa zakladá na dokumente týkajúcom sa valorizácie zanechaných baníckych prác, ktorý uvádzal rozdelenie nákladov spôsobených uzatvorením časti banských zariadení, pričom tieto náklady zahŕňali výslovne náklady, na ktoré bola určená suma 1 022 213,33 eura, týkajúca sa severného výkopu v oblasti Buseiro a vybudovanie šachty a iných vetracích zariadení v oblasti Sorriba. Navyše z rozhodnutia o začatí konania vo veci formálneho zisťovania na účely zrušenia rozhodnutia 2002/827 vyplývalo, že Komisia použila tento dokument na podporu svojej predbežnej analýzy pomoci poskytnutej žalobcovi.

109 Žalobca namieta, že odôvodnenie rozhodnutia 2002/827 sa netýka nákladov, na ktoré bola určená suma 1 022 213,33 eura, a pripomína, že odôvodnenie aktu sa musí posudzovať vzhľadom nielen na jeho doslovný obsah, ale takisto na jeho kontext a okolnosti danej veci (rozsudky Súdneho dvora z 22. marca 2001, Francúzsko/Komisia, C-17/99, Zb. s. I-2481, bod 36, a z 19. septembra 2002, Španielsko/Komisia, C-114/00, Zb. s. I-7657, bod 63).

110 V rámci druhej časti tohto žalobného dôvodu žalobca subsidiárne uvádza, že ak by sa Súd prvého stupňa domnieval, že článok 9 nariadenia č. 659/1999 umožňuje v predmetnom prípade zrušiť rozhodnutie 2002/827, Komisia porušila postup uplatniteľný podľa článku 6 nariadenia č. 659/1999.

111 Toto ustanovenie vyžaduje, aby Komisia pred zrušením kladného rozhodnutia začala konanie vo veci formálneho zisťovania a aby v rozhodnutí o začatí tohto formálneho konania pristúpila k predbežnému posúdeniu prvkov rozhodnutia, ktoré sa chystá zrušiť, a vyjadrila svoje pochybnosti týkajúce sa zlučiteľnosti predmetných pomocí so spoločným trhom. Predmetom tejto požiadavky je umožniť dotknutým stranám predložiť pripomienky, v súlade so zásadou, podľa ktorej nijaké nepriaznivé rozhodnutie nemožno prijať bez toho, aby osoby, ktorým akt spôsobuje ujmu, nemali možnosť predložiť pripomienky vzhľadom na pochybnosti, ktoré by Komisia mohla mať (rozsudok Súdneho dvora zo 14. februára 1990, Francúzsko/Komisia, C-301/87, Zb. s. I-307, bod 29, návrhy, ktoré predniesol generálny advokát Alber k rozsudku Súdneho dvora z 24. septembra 2002, Falck a Acciaierie di Bolzano/Komisia, C-74/00 P a C-75/00 P, Zb. s. I-7869, I-7876, body 96 a 99, a rozsudok Súdu prvého stupňa zo 6. marca 2003, Westdeutsche Landesbank Girozentrale a spolková krajina Severné Porýnie-Vestfálsko/Komisia, T-228/99 a T-233/99, Zb. s. II-435, body 142 a 147).

112 Predmetom konania vo veci formálneho zisťovania začatého Komisiou však neboli kladné stanoviská voči podniku, vyjadrené v rozhodnutí 2002/827, ktorým boli niektoré pomoci vyhlásené za zlučiteľné so spoločným trhom, ale výlučne zrušenie článkov 1, 2 a 5 tohto rozhodnutia. Okrem toho Komisia nepristúpila k nijakému predbežnému posúdeniu ani nevyslovila nijakú pochybnosť, pokiaľ ide o pomoci, ktoré boli predmetom kladného stanoviska v rozhodnutí 2002/827. Naopak, podľa žalobcu v rozhodnutí o začatí konania vo veci formálneho zisťovania boli pomoci považované za zlučiteľné so spoločným trhom v rozhodnutí 2002/827 znovu vyhlásené za zlučiteľné.

113 Komisia tým, že neinformovala španielske orgány ani žalobcu o pochybnostiach, ktoré mala vzhľadom na pomoci považované v rozhodnutí 2002/827 za zlučiteľné so spoločným trhom, ani o možnom zrušení tohto rozhodnutia v širšom rozsahu ako iba jeho článkov 1, 2 a 5, neumožnila Španielskemu kráľovstvu ani žalobcovi predložiť v tejto súvislosti užitočné pripomienky. Články 1, 3 a 4 napadnutého rozhodnutia sú v dôsledku toho postihnuté procesnou vadou.

114 Komisia namieta proti dôvodnosti tohto žalobného dôvodu.

Posúdenie Súdom prvého stupňa

115 Pokiaľ ide o prvú časť tohto žalobného dôvodu, Súd prvého stupňa uvádza, že z odôvodnenia č. 3 rozhodnutia 2002/827 vyplýva, že jeho predmetom bolo najmä preskúmanie na jednej strane prípadného zneužitia pomocí na pokrytie výnimočných nákladov uvedených v článku 5 rozhodnutia č. 3632/93, poskytnutých na roky 1998 a 2000, vo výške 3 918 049,35 eura (651 908 560 ESP) a 2 786 246,34 eura (463 592 384 ESP), ktorých sa týkali povoľujúce rozhodnutia 98/637 a 2001/162, a na druhej strane zlučiteľnosti so spoločným trhom pomocí na pokrytie výnimočných nákladov uvedených v článku 5 rozhodnutia č. 3632/93, poskytnutých na rok 2001, očakávajúc rozhodnutie Komisie, vo výške 2 367 817 eur (393 971 600 ESP).

116 Z článkov 1 a 2 rozhodnutia 2002/827 v spojení s odôvodneniami 3 a 19 až 22 tohto rozhodnutia vyplýva, že Komisia sa domnievala, že pomoci na pokrytie výnimočných nákladov povolené na roky 1998 a 2000 boli predmetom zneužitia vo výške 2 745 428,96 eura (456 800 943 ESP). Pokiaľ ide o pomoc na pokrytie výnimočných nákladov poskytnutú na rok 2001, Komisia sa domnievala, že celá jej výška, čiže suma 2 367 817 eur (393 971 600 ESP), je nezlučiteľná so spoločným trhom.

117 Je teda potrebné konštatovať, že články 1, 2 a 5 rozhodnutia 2002/827 vyhlásili celú pomoc na pokrytie výnimočných nákladov poskytnutú na roky 1998, 2000 a 2001 za nezlučiteľnú so spoločným trhom a nariadili jej vymáhanie Španielskym kráľovstvom,

avšak s výnimkou sumy 3 958 866,73 eura (658 700 000 ESP), poskytnutej na roky 1998 a 2000, ktorej sa vyššie uvedené články netýkali a na ktorú sa v dôsledku toho stále vzťahujú povoľujúce rozhodnutia 98/637 a 2001/162.

118 Podľa žalobcu sumy 513 757,49 eura (85 482 054 ESP) a 508 456,24 eura (84 600 000 ESP), týkajúce sa severného výkopu v oblasti Buseiro a vybudovania šachty a iných vetracích zariadení v oblasti Sorriba, boli súčasťou sumy 3 958 866,73 eura (658 700 000 ESP), čo zodpovedá časti pomoci na pokrytie výnimočných nákladov poskytnutej na roky 1998 a 2000, ktorá nebola predmetom vyhlásenia zneužitia.

119 V tejto súvislosti, na rozdiel od toho, čo tvrdí žalobca, je potrebné uviesť, že hoci v rozhodnutí 2002/827 Komisia nepotvrdila, že táto časť pomoci na pokrytie výnimočných nákladov poskytnutej na roky 1998 a 2000 bola predmetom zneužitia, nemožno sa *a contrario* domnievať, že usúdila, že táto časť pomoci bola použitá v súlade s požiadavkami článku 5 rozhodnutia č. 3632/93. Vzhľadom na prvky, ktoré boli Komisii predložené na posúdenie, Komisia len dospela k záveru, že nie je potrebné konštatovať zneužitie týchto súm pomoci. Teda, skutočnosť, že rozhodnutie 2002/827 konštatovalo zneužitie len časti pomoci na pokrytie výnimočných nákladov poskytnutej na roky 1998 a 2000, neposkytuje žalobcovi nijaké dodatočné subjektívne právo, ktoré by už nebolo poskytnuté v pôvodných povoľujúcich rozhodnutiach, pokiaľ ide o druhú časť predmetnej pomoci, ktorá nebola predmetom konštatovania zneužitia. Ako už bolo uvedené v bode 117 vyššie, na uvedenú časť sa stále vzťahujú povoľujúce rozhodnutia 98/637 a 2001/162, a preto v jej prípade platí domnienka nezneužitia (pozri v tomto zmysle rozsudok Súdu prvého stupňa z 11. mája 2005, Saxonia Edelmetalle a Zemag/Komisia, T-111/01 a T-133/01, Zb. s. II-1579, bod 86).

120 Okrem toho, keďže Komisia plánovala zrušiť články 1, 2 a 5 rozhodnutia 2002/827, čiže ustanovenia týkajúce sa nezlučiteľnosti pomoci na pokrytie výnimočných nákladov poskytnutej na roky 1998, 2000 a 2001 so spoločným trhom, a prijať v tejto súvislosti nové rozhodnutie, bola povinná, pokiaľ ide o preskúmanie prípadného zneužitia pomoci poskytnutej na roky 1998 a 2000, znovu vykonať toto preskúmanie na rovnakom skutkovom základe, ako existoval pri prijatí rozhodnutia 2002/827. A keďže aj celá pomoc na pokrytie výnimočných nákladov vyplatených na rok 2001 bola vyhlásená za nezlučiteľnú so spoločným trhom, Komisia ju musela znovu preskúmať ako celok. Preto preskúmanie vykonané v rámci nového formálneho konania sa muselo týkať celej sumy pomoci, ktorá bola predmetom prvého preskúmania v rámci konania, ktoré viedlo k prijatiu rozhodnutia 2002/827. Tak ako sa teda uvádza v bode 115 vyššie, z odôvodnenia č. 3 rozhodnutia 2002/827 vyplýva, že predmetom tohto rozhodnutia bolo preskúmanie na jednej strane prípadného zneužitia súm 3 918 049,35 eura (651 908 560 ESP) a 2 786 246,34 eura (463 592 384 ESP), vyplatených žalobcovi na roky 1998 a 2000, v rámci článku 5 rozhodnutia č. 3632/93 a na druhej strane súlad sumy 2 367 817 eur (393 971 600 ESP) s tým istým ustanovením, vyplatenej žalobcovi na rok 2001, očakávajúc rozhodnutie Komisie.

121 Vzhľadom na vyššie uvedené žalobca sa nemôže odvolávať na legitímnu dôveru v tej súvislosti, že sumy pomoci, ktoré neboli považované za zneužité v rámci rozhodnutia 2002/827, Komisia neskúmala v rámci nového formálneho konania, pričom rozhodnutie o jeho začatí bolo oznámené Španielskemu kráľovstvu listom z 19. februára 2003.

122 Z týchto dôvodov, hoci by aj platilo, ako uvádza žalobca, že súm 513 757,49 eura (85 482 054 ESP) a 508 456,24 eura (84 600 000 ESP), týkajúcich sa severného výkopu v oblasti Buseiro a vybudovania šachty a iných vetracích zariadení v oblasti Sorriba, sa netýkali články 1, 2 a 5 rozhodnutia 2002/827, nie je dôvodné v každom prípade uznať, že napadnuté rozhodnutie bolo prijaté tak, že došlo k porušeniu zásady

ochrany legitímnej dôvery z dôvodu, že Komisia sa v rámci tohto posledného uvedeného rozhodnutia domnievala, že tieto sumy pomoci boli zlučiteľné so spoločným trhom.

123 Prvá časť tretieho žalobného dôvodu musí byť preto zamietnutá.

124 Pokiaľ ide o druhú časť tohto žalobného dôvodu, založenú na porušení postupu uplatniteľného podľa článku 6 nariadenia č. 659/1999, je potrebné pripomenúť, že v súlade s týmto ustanovením rozhodnutie o začatí formálneho konania musí umožniť dotknutým účastníkom konania zúčastniť sa účinným spôsobom na formálnom konaní, počas ktorého budú mať možnosť uplatniť svoje tvrdenia. Na tieto účely postačuje, aby boli účastníci konania oboznámení s odôvodnením, ktoré viedlo Komisiu k predbežnému záveru, že predmetné opatrenie mohlo predstavovať pomoc nezlučiteľnú so spoločným trhom (rozsudky Súdu prvého stupňa z 30. apríla 2002, Government of Gibraltar/Komisia, T-195/01 a T-207/01, Zb. s. II-2309, bod 138, a z 23. októbra 2002, Diputación Foral de Guipúzcoa a i./Komisia, T-269/99, T-271/99 a T-272/99, Zb. s. II-4217, bod 105).

125 Komisia totiž počas konania o preskúmaní štátnej pomoci musí zohľadniť legitímnu dôveru, ktorá mohla vzniknúť z informácií uvedených v rozhodnutí o začatí konania o preskúmaní (rozsudok Súdu prvého stupňa z 5. júna 2001, ESF Elbe-Stahlwerke Feralpi/Komisia, T-6/99, Zb. s.II-1523, bod 126), a následne legitímnu dôveru, že nezaloží svoje konečné rozhodnutie na nedostatku podkladov, ktoré dotknutí účastníci konania nemohli, na základe týchto informácií, považovať za podklady, ktoré jej bolo nevyhnutné poskytnúť.

126 V predmetnom prípade žalobca uvádza, že v rozhodnutí o začatí konania vo veci formálneho zisťovania, Komisia nevyjadrila nijakú pochybnosť týkajúcu sa zlučiteľnosti súm 513 757,49 eura (85 482 054 ESP) a 508 456,24 eura (84 600 000 ESP) s vnútorným trhom, ktoré sa týkali výkopu v oblasti Buseiro a vybudovania šachty a iných vetracích zariadení v oblasti Sorriba.

127 Súd prvého stupňa však konštatuje, že rozhodnutie o začatí konania vo veci formálneho zisťovania obsahuje informácie takej povahy, ktorá umožňuje dotknutým účastníkom konania uplatniť svoje tvrdenia týkajúce sa zlučiteľnosti súm predmetnej pomoci so spoločným trhom.

128 Pokiaľ ide o pomoc určenú na pokrytie sumy 513 757,49 eura (85 482 054 ESP), týkajúcu sa výkopu v oblasti Buseiro, je potrebné uviesť, že v bode 5 rozhodnutia o začatí formálneho konania, nazvanom „Žiadosť o informácie“ [*neoficiálny preklad*], Komisia požiadala, aby jej bol predložený posudok nezávislých banských znalcov obsahujúci najmä „odôvodnenie z hľadiska toho, či náklady na premiestňovanie zeminy v povrchovej bani Buseiro boli zaúčtované v hospodárskom roku ako náklady na ťažbu alebo ako investičné náklady“ [*neoficiálny preklad*].

129 Ako teda Komisia správne zdôraznila vo svojich odpovediach na písomné otázky Súdu prvého stupňa, z článku 5 rozhodnutia č. 3632/93 vyplýva, že pomoc na pokrytie výnimočných nákladov sa môže poskytnúť len na náklady, ktoré nesúvisia s prebiehajúcou výrobou. Toto pravidlo, ktorého cieľom je vyhnúť sa tomu, aby na ten istý náklad nebola kumulatívne poskytnutá prevádzková pomoc a pomoc na pokrytie výnimočných nákladov, sa uplatnilo v bode V štvrtom odseku rozhodnutia 98/637, ako aj v odôvodnení č. 41 rozhodnutia 2001/162.

130 Žalobca preto nemohol nevedieť, vzhľadom na uplatniteľný právny rámec, ktorého pravidlá boli pripomenuté v povoľujúcich rozhodnutiach 98/637 a 2001/162, že zaradenie nákladov na premiestňovanie zeminy v oblasti Buseiro v účtovníctve podniku ako výrobných nákladov mohlo viesť Komisiu k domnienke, že pomoc na pokrytie výnimočných nákladov určená na pokrytie výrobných nákladov nedodržala podmienky stanovené v článku 5 rozhodnutia č. 3632/93.

131 V tejto súvislosti Súd prvého stupňa konštatuje, že hoci žalobca tvrdí, že náklady týkajúce sa premiestňovania zeminy v oblasti Buseiro vyplývajú z uzatvorenia banských zariadení, nenamieta proti tomu, že tieto náklady boli čiastočne pokryté prevádzkovou pomocou v zmysle článku 3 rozhodnutia č. 3632/93, a že preto tieto náklady boli predmetom kumulácie pomocí.

132 Vzhľadom na vyššie uvedené Súd prvého stupňa uvádza, že žiadosť Komisie o informácie, uvedená v bode 128 vyššie, bola takej povahy, že umožnila žalobcovi uplatniť jeho tvrdenia a predložiť prvky, ktoré mohol považovať za potrebné v tejto súvislosti, keďže záležitosť mu bola známa.

133 Pokiaľ ide o pomoc určenú na pokrytie sumy 508 456,24 eura (84 600 000 ESP), týkajúcu sa vybudovania šachty a iných vetracích zariadení v oblasti Sorriba, Súd prvého stupňa konštatuje, že v bode 4.2 rozhodnutia o začatí konania vo veci formálneho zisťovania, týkajúcom sa pomoci na pokrytie výnimočných nákladov na rok 2001, Komisia uviedla, že „náklady zodpovedajúce bezpečnostným zariadeniam vnútri bane nezodpovedali… reštrukturalizácii 1998 — 2001, vzhľadom na to, že zariadeniami [boli] vetracie šachty potrebné na ťažbu iných zásob v oblasti Sorriba“ [*neoficiálny preklad*].

134 Okrem toho v bode 5 tohto rozhodnutia, týkajúcom sa žiadosti o informácie, Komisia požiadala, aby posudok nezávislých banských znalcov priniesol vysvetlenia týkajúce sa toho, či cieľom ťažobných prác v roku 2001, určených na zaistenie bezpečnosti priľahlých oblastí a úpravu vetracieho okruhu, bolo zaistiť bezpečnosť opustených prevádzok, alebo išlo o práce potrebné na ťažbu nových zásob.

135 Je teda potrebné konštatovať, že Komisia vyjadrila pochybnosti, pokiaľ ide o súlad pomoci určenej na pokrytie nákladov týkajúcich sa vybudovania šachty a iných vetracích zariadení v oblasti Sorriba s článkom 5 rozhodnutia č. 3632/93. Žalobca mohol teda naozaj predložiť svoje pripomienky v správnom konaní.

136 Keďže nie je možné uznať žiadne z tvrdení žalobcu na podporu druhej časti tretieho žalobného dôvodu, je potrebné ju zamietnuť.

137 Z vyššie uvedeného vyplýva, že tretí žalobný dôvod musí byť zamietnutý ako nedôvodný v celku.

O štvrtom žalobnom dôvode založenom na zjavne nesprávnych posúdeniach

138 Žalobca uvádza, že Komisia sa dopustila zjavne nesprávnych posúdení tým, že vyhlásila sedem súm pomoci za nezlučiteľné so spoločným trhom. Súd prvého stupňa preskúma ďalej výhrady predložené žalobcom vzhľadom na každú z týchto súm pomoci.

O sume 295 409,47 eura (49 152 000 ESP), týkajúcej sa vybudovania chodby v dĺžke 1 030 metrov v podoblasti La Prohida

— Napadnuté rozhodnutie

139 V odôvodnení č. 75 napadnutého rozhodnutia Komisia najmä uviedla, že náklady týkajúce sa vybudovania chodieb v dĺžke 1 030 metrov potrebné na ťažbu 170 000 t uhlia, ktoré boli opustené, sa pripísalo v účtovníctve podniku k nákladom na ťažbu. Keďže 40 % posledných uvedených nákladov bolo pokrytých štátnou pomocou, Komisia dospela k záveru, že na účely vyhnutia sa nezlučiteľnej kumulácie pomocí možno považovať za dôvodné najviac 60 % nákladov na vybudovanie týchto chodieb v dĺžke 1 030 metrov, čiže 443 114,21 eura (73 728 000 ESP). Komisia tak dospela k záveru, že zostávajúca suma, čiže 295 409,47 eura (49 152 000 ESP), nebola zlučiteľná so spoločným trhom.

— Tvrdenia účastníkov konania

140 Žalobca uvádza, že posúdenie Komisie nie je dôvodné vzhľadom na definitívne skončenie celej ťažby v podoblasti La Prohida a vzhľadom na to, že inštitúcia považovala za zlučiteľné so spoločným trhom pomoci určené na pokrytie nákladov spojených s definitívnym opustením 3 070 metrov chodieb v iných miestach v podoblasti La Prohida.

141 Hoci Komisia uvádza, že odhad realizačných nákladov na týchto 1 030 metrov chodieb je nadsadený, neuviedla nijaké porovnateľné kritérium umožňujúce určiť, aká mala byť výška týchto nákladov za trhových podmienok.

142 Žalobca namieta, že podstatná časť z 1 030 metrov opustených chodieb bola ovplyvnená ťažbou uhlia, a poznamenáva, že Komisia neuvádza presnú časť chodieb, ktorá bola použitá na údajnú ťažbu zásob uhlia, ani dĺžku trvania tohto údajného používania. Trvá na tom, že uvedená chodba nemala nijaké praktické využitie pred jej zatvorením, keďže bola vyhĺbená výlučne na účely prístupu k 170 000 t uhlia, ktorých ťažba bola opustená, čo je dôvod, prečo valorizácia tejto chodby bola vykonaná v závislosti od jej realizačných nákladov.

143 V odpovedi na tvrdenia Komisie, podľa ktorých 40 % nákladov spojených s definitívnym opustením 1 030 metrov chodieb v podoblasti La Prohida bolo pokrytých prevádzkovou pomocou, žalobca uvádza, že prevádzková pomoc a pomoci určené na pokrytie výnimočných nákladov majú rozdielne ciele a v dôsledku toho musia byť rozlišované. Skutočnosť, že tieto náklady boli zaradené ako náklady na ťažbu v ročnej závierke, neprekáža ich zaradeniu ako výnimočných nákladov, pretože tieto náklady nevyplývali z prebiehajúcej výroby, ale z uzatvorenia banských zariadení.

144 Komisia popiera dôvodnosť tvrdení predložených žalobcom.

— Posúdenie Súdom prvého stupňa

145 Je potrebné uviesť, že vo svojich písomných podaniach žalobca výslovne pripúšťa, že náklady týkajúce sa vybudovania chodieb v dĺžke 1 030 metrov sú zaradené v účtovníctve podniku ako náklady na ťažbu. Žalobca nepopiera ani skutočnosť uvedenú v odôvodnení č. 75 napadnutého rozhodnutia, že tieto náklady boli pokryté prevádz-

kovou pomocou v zmysle článku 3 rozhodnutia č. 3632/93. Keďže na pojednávaní žalobca uviedol, že podiel nákladov, ktoré boli pokryté prevádzkovou pomocou, nebol s dostatočnou presnosťou Komisiou stanovený, treba skonštatovať, že nepredložil nijaký prvok umožňujúci preukázať nesprávnosť zo strany inštitúcie.

146 Za týchto okolností nie je dôvodné domnievať sa, že Komisia sa dopustila zjavne nesprávneho posúdenia, keď pripustila zlučiteľnosť pomoci na pokrytie výnimočných nákladov len do výšky 60 % predmetných nákladov. Ako totiž Komisia správne uvádza, pripustenie pomoci na uzatvorenie vo výške 100 % týchto nákladov by viedlo ku kumulácii pomocí dosahujúcej 140 %, čo je zjavne nezlučiteľné so spoločným trhom.

147 Okrem toho je potrebné konštatovať, že keďže dôvod, pre ktorý suma predmetnej pomoci bola vyhlásená za nezlučiteľnú, sa zakladá na tom, že náklady týkajúce sa vybudovania chodieb v dĺžke 1 030 metrov boli zaradené medzi náklady na ťažby, tvrdenie žalobcu, uvádzajúce, že Komisia sa nesprávne domnievala, že náklady na vybudovanie týchto chodieb boli nadnesené, nie je použiteľné.

148 Napokon žalobca sa nemôže ani odvolávať na to, že Komisia pripustila zlučiteľnosť pomocí určených na pokrytie nákladov týkajúcich sa definitívneho opustenia celkom 3 070 metrov chodieb v iných miestach podoblasti La Prohida. Komisia totiž povolila tieto pomoci vzhľadom na to, že náklady na to sa vzťahujúce boli zaradené v účtovníctve podniku ako stále aktíva.

149 Je potrebné preto zamietnuť túto výhradu ako nedôvodnú.

O sume 513 757,49 eura (85 482 054 ESP), týkajúcej sa premiestnenia 1 005 080 m^3 zeminy v oblasti Buseiro

— Napadnuté rozhodnutie

150 V odôvodnení č. 81 napadnutého rozhodnutia Komisia uviedla, že suma 1 902 805,52 eura (316 600 200 ESP), týkajúca sa premiestnenia 1 005 080 m^3 zeminy v oblasti Buseiro, bola uvedená v účtovníctve podniku ako náklady ťažby. Komisia uviedla, že žalobca dostal pomoc určenú na pokrytie strát z ťažby vo výške 27 % výrobných nákladov. V dôsledku toho 27 % z 1 902 805,52 eura (316 600 200 ESP) zodpovedajúcich odôvodneným nákladom premiestnenia zo strany podniku, čiže 513 757,49 eura, nemohlo byť pokrytých pomocou na uzatvorenie, pretože už boli pokryté pomocou určenou na kompenzáciu strát z povrchovej ťažby.

— Tvrdenia účastníkov konania

151 Žalobca uvádza, že Komisia len usúdila, že dodatočný premiestnený objem zeminy bol nadhodnotený, bez toho, aby uviedla prvky umožňujúce určiť objem, ktorého premiestnenie možno považovať za dôvodné. Žalobca v tejto súvislosti namieta proti relevantnosti tvrdenia Komisie založeného na tom, že opustený uhoľný sloj obsahoval zvýšený obsah popola, pretože, nezávisle od percenta popola v opustených 585 000 t zásob, objem premiestnenej zeminy na umožnenie prístupu na ťažobnú úroveň 545 m pod hladinou mora, kde sa tieto zásoby nachádzali, sa nemenil.

152 Žalobca okrem toho uvádza, že náklady na premiestnenie dodatočných 1 005 080 m^3 zeminy, čiže 315 ESP na m^3, boli v súlade s trhovými podmienkami v okamihu jeho realizácie, ako to aj potvrdil posudok nezávislých banských znalcov. Dodáva, že táto cena je nižšia ako náklady žalobcu na modernizačné práce, prípravu, naloženie a prepravu zeminy v rokoch 1995 a 1996, ktoré boli v priemere 352,6 ESP na m^3.

153 V odpovedi na tvrdenia Komisie, podľa ktorých 27 % nákladov týkajúcich sa premiestnenia zeminy v oblasti Buseiro bolo pokrytých prevádzkovou pomocou, žalobca uvádza, že prevádzková pomoc a pomoci určené na pokrytie výnimočných nákladov majú rozdielne ciele a musia v dôsledku toho byť rozlišované. Skutočnosť, že tieto náklady boli zaradené ako náklady na ťažbu v ročnej závierke, neprekáža ich zaradeniu ako výnimočných nákladov, lebo tieto náklady nevyplývali z prebiehajúcej výroby, ale z uzatvorenia banských zariadení.

154 Komisia popiera dôvodnosť tvrdení predložených žalobcom.

— Posúdenie Súdom prvého stupňa

155 Je potrebné uviesť, že vo svojich písomných podaniach žalobca výslovne pripúšťa, že náklady týkajúce sa premiestnenia 1 005 080 m^3 zeminy sú zaradené v účtovníctve podniku ako náklady na ťažbu, a okrem toho sa to uvádza v posudku nezávislých banských znalcov. Žalobca nepopiera ani skutočnosť uvedenú v odôvodnení č. 81 napadnutého rozhodnutia, že tieto náklady boli pokryté vo výške približne 27 % prevádzkovou pomocou. Ako Súd prvého stupňa rozhodol v bode 145 vyššie, keďže na pojednávaní žalobca uviedol, že podiel nákladov, ktoré boli pokryté prevádzkovou pomocou, nebol Komisiou stanovený s dostatočnou presnosťou, je potrebné

konštatovať, že nepredložil nijaký prvok umožňujúci preukázať nesprávnosť zo strany inštitúcie.

156 Za týchto okolností nie je dôvodné sa domnievať, že Komisia sa dopustila zjavne nesprávneho posúdenia tým, že pripustila zlučiteľnosť pomoci na pokrytie výnimočných nákladov iba do výšky 73 % celkových nákladov na predmetné premiestnenie 1 005 080 m^3 zeminy. Ako Komisia správne uviedla, pripustenie pomoci na uzatvorenie vo výške 100 % týchto nákladov by totiž viedlo ku kumulácii pomoci dosahujúcej 127 %, čo je zjavne nezlučiteľné so spoločným trhom.

157 Okrem toho treba konštatovať, že keďže v napadnutom rozhodnutí dôvod, pre ktorý bola suma 513 757,49 eura vyhlásená za nezlučiteľnú so spoločným trhom, sa zakladá na tom, že náklady týkajúce sa premiestnenia zeminy boli zaúčtované ako náklady ťažby v účtovníctve podniku, tvrdenia žalobcu namietajúce proti konštatovaniam Komisie, uvedeným na doplnenie, týkajúcim sa nadhodnotenia objemu premiestnenej zeminy a nákladov na tieto práce, nemožno uznať.

158 V dôsledku toho je potrebné zamietnuť tento žalobný dôvod ako nedôvodný.

O sume 547 066,46 eura (91 024 200 ESP), týkajúcej sa záruk uzavretých s vládou Astúrie na asanáciu pozemkov

— Napadnuté rozhodnutie

159 V odôvodnení č. 85 napadnutého rozhodnutia Komisia uviedla, že náklady 547 066,46 eura (91 024 200 ESP), týkajúce sa záruk uzavretých s vládou Astúrie na

asanáciu pozemkov po skončení ťažby povrchového ložiska, patria do výrobných nákladov uhlia vyťaženého v západnej zóne oblasti Buseiro. Uviedla, že „asanácia pozemkov predstavuje posledný prvok produkčného cyklu povrchovej bane a že náklady na túto asanáciu sú položkou celkových nákladov vyťaženého uhlia“ [*neoficiálny preklad*]. Uviedla, že žalobca „neposkytol odôvodnenie, že by opustenie haldy malo zahŕňať dodatočné náklady asanácie“ [*neoficiálny preklad*], ale naopak odôvodňoval tieto náklady „zákonnou povinnosťou zriadenou kráľovským dekrétom 1116/1984 z 9. mája 1984 a vyhláškou ministerstva priemyslu a energií z 13. júna 1984, ktorá ho dopĺňa, podľa ktorého na konci ťažby sa majú dotknuté priestory asanovať“ [*neoficiálny preklad*]. Komisia poznamenala, že „podnik dostal štátnu pomoc na pokrytie celej straty ťažby, vrátane asanácie povrchovej bane Buseiro, [a že] nová pomoc bola pridaná k pomoci, ktorá už bola poskytnutá na pokrytie strát ťažby“ [*neoficiálny preklad*]. Inštitúcia v dôsledku toho usúdila, že sumu 547 066,46 eura (91 024 200 ESP) nebolo možné povoliť.

— Tvrdenia účastníkov konania

160 Žalobca uvádza, že kráľovský dekrét 1116/1984 z 9. mája 1984 a vykonávacia vyhláška z 13. júna 1984 ministerstva priemyslu a energií ukladajú banským podnikom povinnosť asanovať pozemky nachádzajúce sa v povrchových uhoľných baniach, ktoré boli opustené.

161 Žalobca vykonal asanáciu 77 ha pozemkov dotknutých ťažbou v povrchovom ložisku Buseiro. Časť tejto plochy, teda 24,87 ha, zodpovedala ploche haldy vo východnej oblasti ložiska Buseiro, ktorá bola opustená z dôvodu nájdenia novej ťažobnej úrovne. Žalobca uvádza, že v súlade so zákonnými povinnosťami zriadil záruky v celkovej výške 1 693 504,15 eura (281 775 381 ESP) na zabezpečenie asanácie pozemkov

a že náklady na asanačné práce 24,87 ha haldy boli posúdené proporcionálne v závislosti od zriadených záruk, pričom tieto náklady boli vo výške 547 066,46 eura (91 024 200 ESP).

162 Žalobca uvádza, že opustenie a asanácia pozemkov vyplývali z modernizácie, racionalizácie a reštrukturalizácie, ktoré podnikol s cieľom využitia pomoci na pokrytie výnimočných nákladov uvedených v článku 5 rozhodnutia č. 3632/93, a nepredstavovali skončenie produkčného cyklu uhlia oblasti Buseiro. Uvádza, že nie je logické, aby Komisia považovala náklady týkajúce sa opustenia haldy za odôvodnené a náklady spojené s jej asanáciou za také nepovažovala, pričom asanácia bola priamo spojená s opustením haldy.

163 Žalobca uvádza, že odôvodnenie Komisie vedie k záveru, že akékoľvek náklady vynaložené na vykonanie povinnosti zákonnej povahy nemôžu byť považované za výnimočné náklady v zmysle článku 5 rozhodnutia č. 3632/93, čo by znamenalo, že ods. 1 písm. e) prílohy uvedeného rozhodnutia, považujúc zostatkové náklady vyplývajúce z daňových, zákonných alebo správnych ustanovení za výnimočné náklady, by nemal nijaký praktický dosah.

164 V odpovedi na písomné otázky Súdu prvého stupňa žalobca uviedol, že napadnuté rozhodnutie obsahuje nesprávne posúdenie, pretože sa v ňom uvádza, že 24,87 ha predmetnej haldy sa nachádzalo v západnej zóne oblasti Buseiro, kým tie sa v skutočnosti nachádzali vo východnej zóne oblasti Buseiro. Okrem toho uviedol, že tento pozemok nebol potrebný na ťažobnú činnosť vykonávanú v západnej zóne oblasti Buseiro a že na tento účel ani nebol použitý. Na pojednávaní sa však žalobca znova venoval tejto okolnosti a uviedol, že predmetný pozemok bol použitý na skladovanie odpadu pochádzajúceho z ťažby uhlia v západnej časti oblasti Buseiro.

165 Komisia namieta proti dôvodnosti tvrdení žalobcu.

— Posúdenie Súdom prvého stupňa

166 Súd prvého stupňa konštatuje, že žalobca uvádza len to, že opustenie a asanácia pozemkov vyplývali z reštrukturalizácie začatej s cieľom získania pomoci na základe článku 5 rozhodnutia č. 3632/93.

167 Keďže v súlade s kráľovským dekrétom 1116/1984 z 9. mája 1984 a tak ako uznávajú účastníci konania, náklady asanácie pozemkov musia v každom prípade znášať podniky na konci produkčného cyklu, patria do banskej činnosti. V dôsledku toho Komisia mohla bez toho, aby sa dopustila zjavne nesprávneho posúdenia, dospieť k záveru, že tieto náklady sa zvyčajne považujú za výrobné náklady.

168 Vzhľadom na to, že žalobca dostal pomoc na pokrytie strát ťažby, Komisia sa mohla domnievať, že tieto náklady už boli pokryté prevádzkovou pomocou a že pomoc na pokrytie výnimočných nákladov je prídavkom k pomoci poskytnutej na pokrytie strát ťažby.

169 V tejto súvislosti je potrebné konštatovať, že z tvrdení žalobcu nevyplýva, že v priebehu správneho konania poskytol Komisii informácie, ktoré by mohli odôvodniť, že z dôvodu opustenia ťažby časti zásob oblasti Buseiro nebola časť nákladov týkajúcich sa asanácie 24,87 ha predmetnej haldy pokrytá výrobou vyplývajúcou z ťažobnej činnosti.

170 Vzhľadom na vyššie uvedené Súd prvého stupňa uvádza, že Komisia sa nedopustila zjavne nesprávneho posúdenia, keď dospela k záveru, že pomoc vo výške 547 066,46 eura (91 024 200 ESP) nebola zlučiteľná so spoločným trhom.

171 Pokiaľ ide o tvrdenie žalobcu založené na tom, že na náklady asanácie pozemkov mohla byť poskytnutá pomoc na pokrytie výnimočných nákladov, keďže ostatné náklady týkajúce sa opustenia haldy sa považovali za odôvodnené, postačuje uviesť, že náklady asanácie sú nákladmi, ktoré žalobca musí v každom prípade znášať v priebehu produkčného cyklu. Komisia mohla teda bez toho, aby si protirečila, dospieť na jednej strane k záveru, že ostatné náklady týkajúce sa opustenia haldy môžu byť pokryté pomocou na reštrukturalizáciu, keďže tieto náklady by žalobca nemusel znášať, keby nepristúpil k zníženiu svojej produkčnej kapacity, a na druhej strane, že náklady na asanáciu 24,87 ha pozemkov patria zvyčajne do nákladov ťažby, keďže, ako bolo uvedené v bode 167 vyššie, tieto náklady musel žalobca aj tak znášať na konci produkčného cyklu.

172 Okrem toho žalobca neposkytol nijaký základ na tvrdenie, že odôvodnenie Komisie by viedlo k tomu, že by bol ods. 1 písm. e) prílohy rozhodnutia č. 3632/93 zbavený praktického dosahu. Odôvodnenie Komisie sa totiž zakladá na okolnosti, že náklady asanácie pozemkov musí v každom prípade znášať v určitom okamihu žalobca, keďže tieto práce patria do poslednej fázy produkčného cyklu. Odsek 1 písm. e) prílohy rozhodnutia č. 3632/93 však umožňuje pokrytie nákladov vyplývajúcich z daňových, zákonných alebo správnych ustanovení, ktoré by podnik nikdy nemal znášať, keby nedošlo k reštrukturalizácii.

173 Preto je potrebné zamietnuť túto výhradu ako nedôvodnú.

O sume 372 176,75 eura (61 925 000 ESP), zodpovedajúcej kúpnej hodnote pozemku hraničiaceho so západnou zónou oblasti Buseiro, opusteného po zmene ťažobnej úrovne

— Napadnuté rozhodnutie

174 V odôvodnení č. 86 napadnutého rozhodnutia Komisia uviedla toto:

„Pozemky nadobudnuté podnikom na povrchovú ťažbu patria medzi nehnuteľnosti podniku, ale nejde o majetok, ktorý by sa znehodnocoval. Komisia nemôže povoliť pomoc vo výške 372 176,75 eura (61 925 000 [ESP]) zodpovedajúcu kúpnej hodnote plôch, ktoré sa nepovažujú za stratený majetok, keďže pomoc nezodpovedá žiadnemu z bodov prílohy nariadenia (ES) č. 1407/2002.“ [*neoficiálny preklad*]

— Tvrdenia účastníkov konania

175 Žalobca uvádza, že kúpa predmetného pozemku umožnila vykonanie výkopových prác a prípravu svahov potrebných na ťažbu z ložiska v súlade s pôvodným projektom. Tieto práce však stratili význam po zmene ťažobnej úrovne v západnej zóne ložiska. Žalobca uvádza, že rozdiel v cene medzi pozemkami, ktoré boli nadobudnuté, treba pripísať vyššej ako trhovej cene, ktorú sa predávajúcemu podarilo vyjednať z dôvodu časovej tiesne existujúcej v čase nadobudnutia veľkej plochy pozemkov.

176 Žalobca uvádza, že tieto pozemky nie sú strateným majetkom a nepredstavujú majetok, ktorý sa znehodnocuje. Podľa neho predmetné náklady možno považovať za výnimočný vnútorný odpis v zmysle odseku 1 písm. k) prílohy rozhodnutia č. 3632/93.

177 Okrem toho uvádza, že Komisia si protirečí, pretože považovala pomoc určenú na pokrytie zostatkovej hodnoty podoblasti La Prohida vo výške 2 053 495,41 eura (341 672 888 ESP) za dôvodnú, ale zároveň započítala náklady nadobudnutia pozemkov opustených po uzatvorení podoblasti vo výške 10 436 600 ESP.

178 Komisia namieta proti dôvodnosti tvrdení žalobcu.

— Posúdenie Súdom prvého stupňa

179 Odsek 1 písm. k) prílohy rozhodnutia č. 3632/93 umožňuje pokrytie pomocou uvedenou v článku 5 tohto rozhodnutia náklady týkajúce sa „výnimočného vnútorného odpisu v rozsahu, v akom vyplývajú z reštrukturalizácie priemyslu (bez ohľadu na akékoľvek opätovné prehodnotenie po 1. januári 1986, ktoré by prekročilo mieru inflácie)“ [*neoficiálny preklad*].

180 V predmetnom prípade postačuje uviesť, že žalobca pripúšťa vo svojich písomných podaniach, že predmetné pozemky sa neznehodnotili po skončení činností, na ktoré boli určené. Žalobca nemôže teda tvrdiť, že tieto náklady mohli byť zahrnuté do kategórie uvedenej v odseku 1 písm. k) prílohy rozhodnutia č. 3632/93.

181 V dôsledku toho nie je dôvodné uznať, že Komisia sa dopustila zjavne nesprávneho posúdenia tým, že konštatovala, že predmetné náklady nemôžu byť pokryté pomocou na reštrukturalizáciu.

182 Žalobca však uvádza, že prax Komisie je nekoherentná a rozporuplná, lebo usúdila, že pomoc určená na pokrytie zostatkovej hodnoty podoblasti La Prohida sa týka takisto nákladov na nadobudnutie opustených pozemkov. Je však potrebné uviesť, že táto okolnosť nemení vyššie uvedené konštatovanie, podľa ktorého Komisia sa nedopustila zjavne nesprávneho posúdenia tým, že usúdila, že kúpna hodnota pozemkov nadobudnutých podnikom na povrchovú ťažbu nezodpovedá výnimočnému vnútornému odpisu uvedenému v odseku 1 písm. k) prílohy rozhodnutia č. 3632/93, pretože je nesporné, že tieto pozemky nepredstavujú majetok, ktorý by sa znehodnocoval.

183 Okrem toho je potrebné uviesť, že keďže Komisia usúdila, že náklady na pozemky neboli znehodnotené a sú pokryté pomocou na pokrytie výnimočných nákladov na základe odseku 1 písm. k) prílohy rozhodnutia č. 3632/93 alebo podobného ustanovenia nariadenia č. 1407/2002, dôsledkom takéhoto usúdenia nebolo v tejto súvislosti zjavne nesprávne posúdenie v napadnutom rozhodnutí. Navyše je potrebné domnievať sa, že Komisia sa dopustila zjavne nesprávneho posúdenia tým, že usúdila, že náklady na kúpu neznehodnotených pozemkov opustených po uzatvorení podoblasti La Prohida môžu byť pokryté pomocou na pokrytie výnimočných nákladov. V tejto súvislosti postačuje uviesť, že podľa zásady zákonnosti sa žalobca nemôže odvolávať vo svoj prospech na nezákonnosť, ku ktorej došlo v rámci posúdenia zlučiteľnosti iných súm pomoci so spoločným trhom (pozri v tomto zmysle rozsudok Súdu prvého stupňa zo 14. mája 1998, SCA Holding/Komisia, T-327/94, Zb. s. II-1373, bod 160).

184 Z vyššie uvedeného vyplýva, že táto výhrada musí byť zamietnutá ako nedôvodná.

O sume 1 403 316,30 eura (233 492 186 ESP), týkajúcej sa nákladov vynaložených po splatení návratných dotácií poskytnutých v rámci PEAC

— Napadnuté rozhodnutie

185 Komisia v odôvodnení č. 87 napadnutého rozhodnutia, pokiaľ ide o sumu 1 403 316,30 eura (233 492 186 ESP), týkajúcu sa návratných dotácií vyplatených žalobcovi v rámci programu nazvaného „Plan Estratégico de Acción Competitiva“ (PEAC) (strategický plán súťaže), ktorého cieľom bola podpora výroby uhlia za ekonomicky rentabilných podmienok a zvýšenie produktivity, uviedla, že tieto pôžičky boli „poskytnuté v priebehu rokov 1990 — 1993, počas ktorých boli vykonané projekty“ [*neoficiálny preklad*], a že z prílohy III dohody podpísanej s ministerstvom priemyslu a energií vyplýva, že návratná pôžička 315 500 000 ESP bola určená prioritne na realizáciu nového systému ťažby „stáčaním“. Podľa Komisie „príloha III dohody týkajúcej sa PEAC odkazovala na ‚jasné znaky výnimočnej povrchovej ťažby, čo zabezpečovalo odhadovanú rentabilitu celku‘, a na ročný výrobný cieľ predajných 240 000 t, čo bolo prekročené“ [*neoficiálny preklad*].

186 Komisia konštatovala, že splatenie 233 492 186 ESP (1 403 316 eur) v roku 1999 a v roku 2000 zodpovedalo splateniu pôžičiek prijatých medzi rokmi 1990 a 1993 a nemalo nijaký vzťah s plánom obmedzenia činností podniku oznámeným Komisii na obdobie 1998 — 2001. Komisia takisto uviedla, že z listu ministerstva priemyslu a energií, ktorého dátum odoslania bol zaznačený ako 22. decembra 1997, ale aj

z iných dokumentov, ktoré jej boli predložené, vyplývalo, že splatenia, ktoré vykonal podnik v roku 1999 a 2000, boli o dosť vyššie oproti tomu, čo predpokladal pôvodný plán, z dôvodu oneskorených platieb. Uviedla, že návratná pôžička 313 500 000 ESP bola poskytnutá spolu s nenávratnými dotáciami vo výške 209 miliónov ESP a 23 miliónmi ESP určenými na investičné činnosti a činnosti technologického rozvoja.

187 Komisia pripomenula, že žalobca dostával každý rok pomoc určenú na pokrytie približne 40 % nákladov podzemnej ťažby, ako aj 27 % nákladov povrchovej ťažby. Okrem toho celková zostatková hodnota k 31. decembru 2000 nehnuteľností podoblasti La Prohida a podstatnej časti oblasti Buseiro musela byť predmetom povolenia v rámci napadnutého rozhodnutia. Komisia teda dospela k záveru, že pomoc vo výške 233 492 186 ESP (181 292 186 ESP na rok 1998 a 52 200 000 ESP na rok 2000), zodpovedajúca splateniu dotácií poskytnutých v rámci PEAC, ktorá mohla zahŕňať investície do banských diel podoblasti La Prohida, by spôsobila kumuláciu pomoci, nezlučiteľnú so spoločným trhom.

— Tvrdenia účastníkov konania

188 Žalobca uvádza, že mu bola poskytnutá najmä suma 313 500 000 ESP ako návratná dotácia, ktorá v súlade so zmluvou uzatvorenou 30. decembra 1989 s ministerstvom priemyslu a energií bola pridelená na zariadenia a aktíva určené na zvýšenie banskej výroby. Splátkový kalendár vrátenia tejto sumy pokrýval obdobie medzi rokmi 1994 a 2000. V priebehu rokov 1999 a 2000 žalobca vrátil celkovo 233 492 186 ESP.

189 Žalobca uvádza, že musel vrátiť túto sumu, ktorá bola pôvodne určená na zvýšenie jeho výrobnej kapacity, pričom začal postup progresívneho obmedzovania výroby

v priebehu rokov 1998 a 2000 v ložiskách Buseiro a La Prohida. Žalobca teda nemohol kompenzovať a amortizovať splatenie vyššie uvedenej sumy zvýšeniami svojej ťažobnej kapacity.

190 Komisia namieta proti dôvodnosti tvrdení žalobcu.

— Posúdenie Súdom prvého stupňa

191 Je potrebné konštatovať, že žalobca nenamieta, že povolenie pomoci na reštrukturalizáciu by viedlo ku kumulácii pomoci, čo by bolo nezlučiteľné, pretože na jednej strane podnik dostal pomoc určenú na pokrytie približne 40 % nákladov podzemnej ťažby a 27 % nákladov povrchovej ťažby a na druhej strane pomoc určená na pokrytie celkovej zostatkovej hodnoty nehnuteľností podoblasti La Prohida a podstatnej časti oblasti Buseiro k 31. decembru 2000 bola povolená napadnutým rozhodnutím. Žalobca nepopiera ani to, že splatenia vykonané v roku 1999 a 2000 boli o dosť vyššie oproti tomu, čo predpokladal pôvodný plán, a to z dôvodu oneskorených platieb.

192 Súd prvého stupňa okrem toho konštatuje, že žalobca nepreukázal, že v priebehu správneho konania oznámil Komisii presné informácie umožňujúce jej potenciálne stanoviť časť pôžičky poskytnutej v rámci PEAC, ktorá by už nebola účtovne odpísaná prostredníctvom zvýšenia ťažobnej kapacity dosiahnutej pred prijatím reštrukturalizačných opatrení a ktorá nebola ani zaradená do zostatkovej hodnoty banských diel, ktorých sa týka pomoc na pokrytie výnimočných nákladov.

193 Vzhľadom na vyššie uvedené sa Súd prvého stupňa domnieva, že Komisia sa nedopustila zjavne nesprávneho posúdenia v odôvodnení č. 87 napadnutého rozhodnutia tým, že odmietla schváliť sumu 1 403 316,30 eura (233 492 186 ESP), týkajúcu sa nákladov vynaložených po splatení návratných dotácií poskytnutých v rámci PEAC.

194 V dôsledku toho je potrebné zamietnuť túto výhradu ako nedôvodnú.

O sume 602 146,29 eura (100 188 713 ESP), týkajúcej sa vybudovania šachty a iných vetracích zariadení v oblasti Sorriba

— Napadnuté rozhodnutie

195 V odôvodneniach č. 83 a 105 napadnutého rozhodnutia Komisia uviedla, že pomoc vo výške 602 146,29 eura (100 188 713 ESP), ktorá sa týkala vybudovania šachty a iných vetracích zariadení v podoblasti Tres Hermanos, zodpovedala investíciám do banskej infraštruktúry. Usúdila, že nové investície nebolo možné považovať za náklady zdedené z minulosti podľa nariadenia č. 1407/2002 alebo na základe rozhodnutia č. 3632/93. Komisia okrem toho uviedla, že z oznámenia Španielskeho kráľovstva z 19. decembra 2002 vyplývalo, že Španielske kráľovstvo nemá zámer v rámci plánu 2003 — 2007 reštrukturalizácie uhoľných baní poskytnúť pomoc na investíciu typu uvedeného v článku 5 ods. 2 nariadenia č. 1407/2002. Podľa Komisie by takáto pomoc na investíciu bola okrem toho nezlučiteľná s pomocou určenou na pokrytie strát ťažby oblasti Sorriba, ktorú Španielske kráľovstvo poskytlo žalobcovi. Táto pomoc totiž nezodpovedala odseku 1 písm. l) prílohy rozhodnutia č. 3632/93,

pretože cieľom predmetných investícií bola ťažba zásob podoblasti Tres Hermanos. Táto pomoc nezodpovedala ani prílohe nariadenia č. 1407/2002. Podľa Komisie nové investície nebolo teda možné považovať za náklady zdedené z minulosti.

— Tvrdenia účastníkov konania

196 Žalobca uvádza, že postupné opustenie podoblasti La Prohida predpokladalo opätovnú adaptáciu existujúceho vetracieho systému v bani, ktorá zostala aktívna. Za celkovú sumu 581 825,70 eura (96 807 659,90 ESP) bolo teda vybudovaných 463 metrov vetracích šácht.

197 Žalobca uvádza, že Komisia sa dopustila zjavne nesprávneho posúdenia tým, že nesprávne usúdila, že vetracie práce slúžili na ťažbu v podoblasti Tres Hermanos. Zdôrazňuje, že k opusteniu podoblasti La Prohida došlo v etapách, čo spôsobilo potrebu progresívnej adaptácie vnútorného vetracieho systému pre chodby, v ktorých sa dočasne ťažilo, v súlade s požiadavkami španielskej právnej úpravy. Keďže vetracie šachty a chodby, ktorých sa tieto šachty týkali, sú v súčasnosti zatvorené, nie je dôvodné sa domnievať, že adaptácia vetracieho systému predstavovala novú investíciu.

198 Žalobca dodáva, že okrem vybudovania uvedených vetracích šácht a obnovenia priečnej štóly boli vykonané aj iné práce, potrebné na obnovenie vetrania bane, s cieľom zabezpečiť spojenie medzi štvrtým poschodím podoblasti Tres Hermanos a prvým poschodím podoblasti La Prohida. Uvádza, že vybudovanie týchto vetracích šácht bolo dôsledkom opustenia podoblasti La Prohida a nedošlo by k tomu, keby táto podoblasť nebola definitívne uzatvorená.

199 Na pojednávaní žalobca uviedol, že ku dňu pojednávania bol vetrací systém podoblasti Tres Hermanos stále v prevádzke a predstavoval ho jeden ventilátor nachádzajúci sa v podoblasti La Prohida, pričom táto podoblasť bola odvtedy úplne uzatvorená.

200 Komisia namieta proti dôvodnosti tvrdení žalobcu.

— Posúdenie Súdom prvého stupňa

201 Z článku 5 rozhodnutia č. 3632/93 vyplýva, že cieľom pomoci na pokrytie výnimočných nákladov je pokryť náklady vznikajúce alebo vyplývajúce z modernizácie, racionalizácie a reštrukturalizácie uhoľného priemyslu, ktoré nesúvisia s bežnou výrobou.

202 Ako samotný žalobca uznáva, opustenie podoblasti La Prohida si vyžadovalo vykonanie určitých prác s cieľom zabezpečiť ventiláciu podoblasti Tres Hermanos, ktorá zostala aktívna. Predmetné vetracie práce, hoci by aj boli spôsobené uzatvorením bane La Prohida, teda súvisia s bežnou výrobou bane Tres Hermanos v zmysle článku 5 rozhodnutia č. 3632/93.

203 Hoci žalobca uvádza, že predmetné práce boli potrebné s cieľom zabezpečiť vetranie podoblasti La Prohida počas obdobia predchádzajúceho opustenie podoblasti La Prohida, Súd prvého stupňa dospel k záveru, že vzhľadom na vzťah medzi investovanými sumami a dočasnou povahou vetrania podoblasti La Prohida počas obdobia,

keď bola táto oblasť postupne opúšťaná, mohla Komisia usúdiť bez toho, aby sa dopustila zjavne nesprávneho posúdenia, že cieľom týchto prác bolo v skutočnosti zabezpečenie vetrania v podoblasti Tres Hermanos, a že preto tieto práce súviseli s bežnou výrobou. Toto posúdenie Komisie potvrdzuje okolnosť, uznaná žalobcom na pojednávaní, že predmetný vetrací systém je stále v prevádzke a zabezpečuje ventiláciu v podoblasti Tres Hermanos.

204 V dôsledku toho Súd prvého stupňa dospel k záveru, že vzhľadom na informácie, ktoré mala k dispozícii, sa Komisia nedopustila zjavne nesprávneho posúdenia tým, že odmietla schváliť sumu 602 146,29 eura (100 188 713 ESP), týkajúcu sa vybudovania šachty a iných vetracích zariadení v oblasti Sorriba.

205 Z vyššie uvedeného vyplýva, že túto výhradu je potrebné zamietnuť ako nedôvodnú.

O sume 601 012,10 eura (100 000 000 ESP), určenej na pokrytie výnimočných nákladov reštrukturalizácie, ktoré v budúcnosti vyplynú z uzatvorenia podoblasti La Prohida

— Napadnuté rozhodnutie

206 V odôvodneniach č. 84 a 106 napadnutého rozhodnutia Komisia uviedla, že poskytnutie sumy 601 012,10 eura (100 000 000 ESP) určenej na pokrytie výnimočných nákladov reštrukturalizácie, ktoré vyplynú v budúcnosti z uzatvorenia podoblasti La Prohida, čiastočného uzatvorenia oblasti Buseiro, alebo obidvoch, nebolo zaradené do oznámenia plánovanej pomoci zo strany Španielskeho kráľovstva na rok 2001. Podľa Komisie táto suma nemohla byť vyhlásená za zlučiteľnú, pretože presahovala to, čo bolo oznámené, a to, čo bolo predčasne vyplatené zo strany Španielskeho kráľovstva na uvedený rok.

— Tvrdenia účastníkov konania

207 Žalobca najprv uvádza, že Komisia sa dopustila zjavne nesprávneho posúdenia tým, že usúdila, že predmetné poskytnutie sa týkalo nielen podoblasti La Prohida, ale aj oblasti Buseiro. V tejto súvislosti z posudku nezávislých banských znalcov vyplýva, že uvedené poskytnutie bolo určené výlučne na pokrytie budúcich nákladov podzemného ložiska podoblasti La Prohida.

208 Žalobca ďalej uvádza, že oznámenia vykonané zo strany Španielskeho kráľovstva, pokiaľ ide o pomoc, ktorej poskytnutie bolo určené na pokrytie výnimočných nákladov, nerozlišujú položky nákladov v závislosti od ich určenia. Uvedené oznámenia sa týkali celkových súm pomoci na uhoľný priemysel, čo potvrdila tá skutočnosť, že povoľujúce rozhodnutia Komisie sa týkali celkových súm a neobsahovali analýzu konkrétnych nákladov každého z podnikov, ktorým bola určená pomoc. Žalobca dodáva, že rozhodnutie Komisie č. 341/94/ESUO z 8. februára 1994, týkajúce sa uplatnenia rozhodnutia č. 3632/93 [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. ES L 49, s. 1), neukladalo členským štátom povinnosť uviesť presné náklady, na ktoré mala byť určená pomoc na pokrytie výnimočných nákladov, keďže pomoc uvedená v článku 5 rozhodnutia č. 3632/93 môže byť oznámená vo voľnej forme podľa odseku 3 prílohy 2 rozhodnutia č. 341/94. Komisia nemôže teda tvrdiť, že vytvorenie rezervy 601 012,10 eura (100 000 000 ESP) zo strany žalobcu na pokrytie budúcich nákladov týkajúcich sa škôd na povrchu nebolo obsiahnuté v oznámení pomoci plánovanej na rok 2001 zo strany Španielskeho kráľovstva.

209 Okrem toho pomoc bola schválená žalobcovi v rokoch 1998, 2000 a 2001 nielen vzhľadom na skutočne vynaložené náklady, ale takisto v závislosti od budúcich predpokladaných nákladov.

210 Žalobca takisto uvádza, že predmetné vytvorenie rezervy predstavuje len zvýšenie rezervy vytvorenej v roku 2001. Ročná závierka žalobcu za rok 2001 potvrdzuje, že bola vytvorená rezerva 70 000 000 ESP na pokrytie nákladov vyplývajúcich zo skončenia činnosti v podoblasti La Prohida. Zistilo sa však, že táto suma je na ich pokrytie nedostatočná.

211 Komisia uvádza, že toto vytvorenie rezervy nezodpovedá nijakej oznámenej pomoci a skutočne poskytnutej pomoci zo strany Španielskeho kráľovstva. Ide o pokus žalobcu získať vyhlásenie zlučiteľnosti časti pomoci vyhlásenej za zneužitú a nezlučiteľnú so spoločným trhom tým, že sa spojí s neurčitými budúcimi nákladmi, v prípade ktorých Komisia nemôže preveriť, či zodpovedajú budúcim nákladom uzatvorenia. Preto nijaká pomoc v tejto súvislosti nemôže byť schválená. Dodáva, že pomoc schválená v predmetnom prípade štedro pokrýva náklady uzatvorenia bez toho, aby bolo potrebné predpokladať rezervy na budúce dodatočné náklady. Okrem toho rovnocenné náklady sú v iných členských štátoch oveľa nižšie.

— Posúdenie Súdom prvého stupňa

212 Najprv je potrebné uviesť, že žalobca namieta proti tomu, že by suma 601 012,10 eura (100 000 000 ESP) nebola zahrnutá v oznámení pomoci plánovanej na rok 2001 zo strany Španielskeho kráľovstva. V dôsledku toho takisto namieta proti tomu, že by táto suma nebola zahrnutá do pomoci skutočne poskytnutej na rok 2001, očakávajúc rozhodnutie Komisie.

213 Je potrebné ďalej uviesť, že z odpovedí Komisie na otázky Súdu prvého stupňa vyplýva, že Španielske kráľovstvo oznámilo na rok 2001 pomoc v prospech

žalobcu vo výške 393 971 600 ESP, čiže 2 367 817 eur. Ako však uvádza Komisia, článok 2 napadnutého rozhodnutia vyhlasuje pomoc vo výške 2 249 759,37 eura (374 328 463 ESP) na rok 2001 na pokrytie výnimočných nákladov uzatvorenia za zlučiteľnú so spoločným trhom.

214 V dôsledku toho schválenie sumy 601 012,10 eura (100 000 000 ESP) zo strany Komisie by bolo predstavovalo zmenu celkovej sumy pomoci na pokrytie výnimočných nákladov na rok 2001, vyhlásenej za zlučiteľnú so spoločným trhom, na vyššiu úroveň oproti sume oznámenej Španielskym kráľovstvom, ako aj sume 2 303 817 eur (383 322 896 ESP), ktorá bola naozaj poskytnutá žalobcovi.

215 Treba však konštatovať, že časť zo sumy 601 012,10 eura (100 000 000 ESP), čiže suma 54 057,63 eura (8 994 433 ESP), sa nachádza pod úrovňou celkovej sumy 2 303 817 eur (383 322 896 ESP), ktorá bola skutočne poskytnutá žalobcovi.

216 Komisia však nepredložila nijaký prvok umožňujúci domnievať sa, že táto suma 54 057,63 eura nebola zahrnutá do celkovej sumy pomoci oznámenej Španielskym kráľovstvom Komisii.

217 Keďže na časť sumy 601 012,10 eura (100 000 000 ESP), určenú na vytvorenie predmetnej rezervy, sa mohla vzťahovať pomoc, ktorá bola naozaj vyplatená podniku, prináležalo Komisii, aby určila, či táto suma 601 012,10 eura (100 000 000 ESP) alebo prinajmenšom jej relevantná časť vo výške 54 057,63 eura (8 994 433 ESP) spĺňala zákonné podmienky na to, aby sa na ňu vzťahovala pomoc na pokrytie výnimočných nákladov.

218 Je však potrebné konštatovať, že z napadnutého rozhodnutia nevyplýva, že by Komisia vykonala takéto preskúmanie. Komisia v skutočnosti nepreskúmala sumu určenú na vytvorenie predmetnej rezervy ani vzhľadom na článok 5 rozhodnutia č. 3632/93, ani vzhľadom na článok 7 nariadenia č. 1407/2002. Ako vyplýva z bodu 206 vyššie, inštitúcia len v odôvodneniach č. 84 a 106 napadnutého rozhodnutia konštatovala, že suma 601 012,10 eura (100 000 000 ESP) presahovala sumu, ktorá bola oznámená a vopred vyplatená.

219 V dôsledku toho je potrebné dospieť k záveru, že Komisia tým, že nepreskúmala, či by prinajmenšom suma 54 057,63 eura (8 994 433 ESP), zahrnutá v celkovej sume 601 012,10 eura (100 000 000 ESP) týkajúcej sa vytvorenia rezervy určenej na pokrytie výnimočných nákladov reštrukturalizácie, ktoré v budúcnosti vyplynú z uzatvorenia podoblasti La Prohida, nemohla byť považovaná za pomoc na pokrytie výnimočných nákladov, porušila uplatniteľné ustanovenia.

220 Pokiaľ ide o to, že Komisia ešte uvádza na svoju obranu, že predmetné vytvorenie rezervy predstavuje pokus žalobcu získať vyhlásenie zlučiteľnosti časti pomoci vyhlásenej za zneužitú a nezlučiteľnú, postačuje uviesť, že toto tvrdenie sa nepreukázalo. Okrem toho, keďže táto okolnosť nie je uvedená v odôvodnení napadnutého rozhodnutia, na ktorom sa zakladalo odmietnutie Komisie vyhlásiť pomoc určenú potenciálne na pokrytie sumy predmetného vytvorenia rezervy za zlučiteľnú so spoločným trhom, neexistencia odôvodnenia v tejto súvislosti nemôže byť napravená v tomto konaní (pozri v tomto zmysle rozsudok Súdneho dvora z 26. novembra 1981, Michel/Parlament, 195/80, Zb. s. 2861, bod 22).

221 V dôsledku toho je potrebné vyhovieť tejto výhrade.

222 Vzhľadom na vyššie uvedené je potrebné vyhovieť štvrtému žalobnému dôvodu, pokiaľ ide o výhradu týkajúcu sa sumy 601 012,10 eura (100 000 000 ESP), zodpovedajúcej vytvoreniu rezervy určenej na pokrytie výnimočných nákladov reštrukturalizácie, ktoré v budúcnosti vyplynú z uzatvorenia podoblasti La Prohida, a to vo výške 54 057,63 eura (8 994 433 ESP). Je však potrebné zamietnuť túto výhradu a celý štvrtý žalobný dôvod v zostávajúcej časti.

Záver

223 Zo všetkých týchto dôvodov je potrebné zrušiť článok 3 písm. b) napadnutého rozhodnutia v rozsahu, v akom sa týka sumy 54 057,63 eura (8 994 433 ESP), ako aj článok 4 ods. 1 písm. b) napadnutého rozhodnutia. V zostávajúcej časti je potrebné žalobu zamietnuť.

O trovách

224 Podľa článku 87 ods. 3 rokovacieho poriadku môže Súd prvého stupňa rozdeliť náhradu trov konania alebo rozhodnúť tak, že každý z účastníkov konania znáša svoje vlastné trovy konania, ak účastníci konania mali úspech len v časti predmetu konania.

225 V predmetnom prípade bolo žalobe podanej žalobcom čiastočne vyhovené a Súd prvého stupňa dospel k záveru, že spravodlivým posúdením okolností prípadu je rozhodnutie, že žalobca znáša štyri pätiny svojich vlastných trov konania a štyri pätiny trov konania Komisie a Komisia znáša pätinu svojich vlastných trov konania a pätinu trov konania žalobcu.

Z týchto dôvodov

SÚD PRVÉHO STUPŇA (druhá rozšírená komora)

rozhodol a vyhlásil:

1. **Článok 3 písm. b) v rozsahu, v akom sa týka sumy 54 057,63 eura (8 994 433 ESP), a článok 4 ods. 1 písm. b) rozhodnutia Komisie 2004/340/ES z 5. novembra 2003, týkajúceho sa pomoci na pokrytie výnimočných nákladov v prospech podniku Gonzáles y Díez, SA (pomoc na rok 2001 a zneužitie pomoci na roky 1998 a 2000), a zmeny a doplnenia rozhodnutia 2002/827/ESUO [*neoficiálny preklad*] sa zrušujú.**

2. **V zostávajúcej časti sa žaloba zamieta.**

3. Žalobca znáša štyri pätiny svojich vlatných trov konania a štyri pätiny trov konania Komisie, Komisia znáša pätinu svojich vlastných trov konania a pätinu trov konania žalobcu.

Pirrung Meij Forwood

Pelikánová Papasavvas

Rozsudok bol vyhlásený na verejnom pojednávaní v Luxemburgu 12. septembra 2007.

Tajomník Predseda komory

E. Coulon J. Pirrung

Obsah

Právny rámec ..... II - 3128

Okolnosti predchádzajúce sporu ..... II - 3134

Konanie ..... II - 3139

Návrhy účastníkov konania ..... II - 3140

Právny stav ..... II - 3141

O prvom žalobnom dôvode založenom na nedostatku právomoci Komisie na prijatie článkov 1, 3 a 4 napadnutého rozhodnutia ..... II - 3141

Tvrdenia účastníkov konania ..... II - 3141

Posúdenie Súdom prvého stupňa ..... II - 3146

O druhom žalobnom dôvode založenom na porušení podstatných formálnych náležitostí pri postupe zrušenia článkov 1, 2 a 5 rozhodnutia 2002/827 a pri prijatí napadnutého rozhodnutia ..... II - 3153

Tvrdenia účastníkov konania ..... II - 3153

Posúdenie Súdom prvého stupňa ..... II - 3156

— O prípustnosti ..... II - 3156

— O veci samej ..... II - 3158

O treťom žalobnom dôvode založenom na porušení zásady ochrany legitímnej dôvery a podstatných formálnych náležitostí ..... II - 3161

Tvrdenia účastníkov konania ..... II - 3161

Posúdenie Súdom prvého stupňa ..... II - 3164

O štvrtom žalobnom dôvode založenom na zjavne nesprávnych posúdeniach ..... II - 3170

O sume 295 409,47 eura (49 152 000 ESP), týkajúcej sa vybudovania chodby v dĺžke 1 030 metrov v podoblasti La Prohida ..... II - 3171

— Napadnuté rozhodnutie ..... II - 3171

— Tvrdenia účastníkov konania ..... II - 3171

— Posúdenie Súdom prvého stupňa ..... II - 3172

O sume 513 757,49 eura (85 482 054 ESP), týkajúcej sa premiestnenia 1 005 080 m^3 zeminy v oblasti Buseiro ..... II - 3174

— Napadnuté rozhodnutie ..... II - 3174

— Tvrdenia účastníkov konania ..... II - 3174

— Posúdenie Súdom prvého stupňa ..... II - 3175

O sume 547 066,46 eura (91 024 200 ESP), týkajúcej sa záruk uzavretých s vládou Astúrie na asanáciu pozemkov ..... II - 3176

— Napadnuté rozhodnutie ..... II - 3176

— Tvrdenia účastníkov konania ..... II - 3177

— Posúdenie Súdom prvého stupňa ..... II - 3179

O sume 372 176,75 eura (61 925 000 ESP), zodpovedajúcej kúpnej hodnote pozemku hraničiaceho so západnou zónou oblasti Buseiro, opusteného po zmene ťažobnej úrovne ..... II - 3181

— Napadnuté rozhodnutie ..... II - 3181

— Tvrdenia účastníkov konania ..... II - 3181

— Posúdenie Súdom prvého stupňa ..... II - 3182

O sume 1 403 316,30 eura (233 492 186 ESP), týkajúcej sa nákladov vynaložených po splatení návratných dotácií poskytnutých v rámci PEAC ..... II - 3184

— Napadnuté rozhodnutie ..... II - 3184

— Tvrdenia účastníkov konania ..... II - 3185

— Posúdenie Súdom prvého stupňa ..... II - 3186

O sume 602 146,29 eura (100 188 713 ESP), týkajúcej sa vybudovania šachty a iných vetracích zariadení v oblasti Sorriba ..... II - 3187

— Napadnuté rozhodnutie ..... II - 3187

— Tvrdenia účastníkov konania ..... II - 3188

— Posúdenie Súdom prvého stupňa ..... II - 3189

O sume 601 012,10 eura (100 000 000 ESP), určenej na pokrytie výnimočných nákladov reštrukturalizácie, ktoré v budúcnosti vyplynú z uzatvorenia podoblasti La Prohida ..... II - 3190

— Napadnuté rozhodnutie ..... II - 3190

— Tvrdenia účastníkov konania ..... II - 3191

— Posúdenie Súdom prvého stupňa ..... II - 3192

Záver ..... II - 3195

O trovách ..... II - 3195